Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1651 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 17 august 1954

COMUNIȘTI ȘI UTEMIȘTI!

Fiți în primele rînduri în lupta pentru sporirea producției industriale și agricole, pentru creșterea bunei stări a poporului nostru muncitor!

Strîngeți și mai mult legăturile partidului cu masele! Fiți pildă de disciplină, vigilență și devotament pentru cauza poporului nostru muncitor!

(Din Chemările de 23 August 1954 ale C.C. al P.M.R.)

Conducătorul iubit al construcției noastre socialiste

SE APROPIE împlinirea celor 10 ani de cînd peste cuprinsul patriei noastre a lucit pentru prima oară soarele libertății. Din sîngele și eroismul glorioșilor ostași sovietici, din lupta și neînfricarea forțelor patriotice ale poporului nostru, conduse și organizate de comuniști, a rodit începutul unei vieți noi pentru robii și asupriții de ieri de pe meleagurile patriei noastre.

Au trecut numai zece ani — foarte puțin pentru istoria unui popor — și în acest scurt timp fața țării a devenit de nerecunoscut. Partidul care în vremurile întunecate ale trecutului de silnicie și robie a stat cu curaj și înțelepciune la conducerea luptei poporului pentru eliberarea sa, a trecut — după cucerirea libertății — la cîrma mărețelor lupte desfășurate de popor pentru construirea unei alte vieți, pentru plămădirea unui alt viitor. Partidul clasei muncitoare, trup din trupul și sînge din sîngele poporului, înmănunchind pe cei mai buni dintre cei mai buni, iubit fierbinte de masele populare și bogat prin comoara de neasemuit a încrederii acestor mase este astăzi conducătorul unic, priceput și ferm al poporului, este forța conducătoare în Republica Populară Romînă. Partidul Muncitoresc Romîn, continuatorul luptei eroice a P.C.R. călăuzește astăzi poporul romîn pe calea deschisă întregii omeniri de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Scopul final al partidului nostru este construirea societății fără clase — societatea comunistă. În etapa actuală, așa cum se arată în proiectul statutului modificat al P.M.R., obiectivul fundamental al partidului este construirea în Republica noastră Populară a primei faze a comunismului — societatea socialistă.

Partidul nostru a condus lupta pentru victoria revoluției democrat-populare, pentru răsturnarea monarhiei și proclamarea Republicii Populare Romîne, pentru înfăptuirea naționalizării, pentru trecerea la economia planificată. O simplă privire pe harta țării și în fața ochilor ne apar de pretutindeni roadele minunate ale politicii partidului de construire a socialismului : noile uzine metalurgice în Moldova și noile termocentrale, institutele de învățămînt superior clădite în ultimii ani și lumina electrică aprinsă în sute de mici cătune, căminele culturale și cele peste 2000 de gospodării colective, tipografiile noi și tractoarele de pe ogoarele patriei, și încă atîtea altele. Producția industriei noastre a fost în 1953 de aproape 3 ori mai mare decît cea din 1938, iar sectorul socialist din agricultură ocupă circa un sfert din suprafața arabilă a țării.

Politica partidului nostru de construire a orînduirii socialiste se întemeiază pe o solidă bază științifică — geniala învățătură marxist-leninistă, și pe uriașa experiență practică a gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

Partidul nostru a elaborat și aplică cu consecvență o politică de industrializare socialistă a țării, urmărind dezvoltarea în primul rînd a industriei grele și în mod special a celei constructoare de mașini. Numai dezvoltarea industriei grele — ne învață partidul — poate asigura independența economică a țării, utilarea celorlalte ramuri ale economiei naționale cu mașinile necesare, poate asigura mecanizarea agriculturii și crea premizele necesare ridicării nivelului de trai al întregului popor.

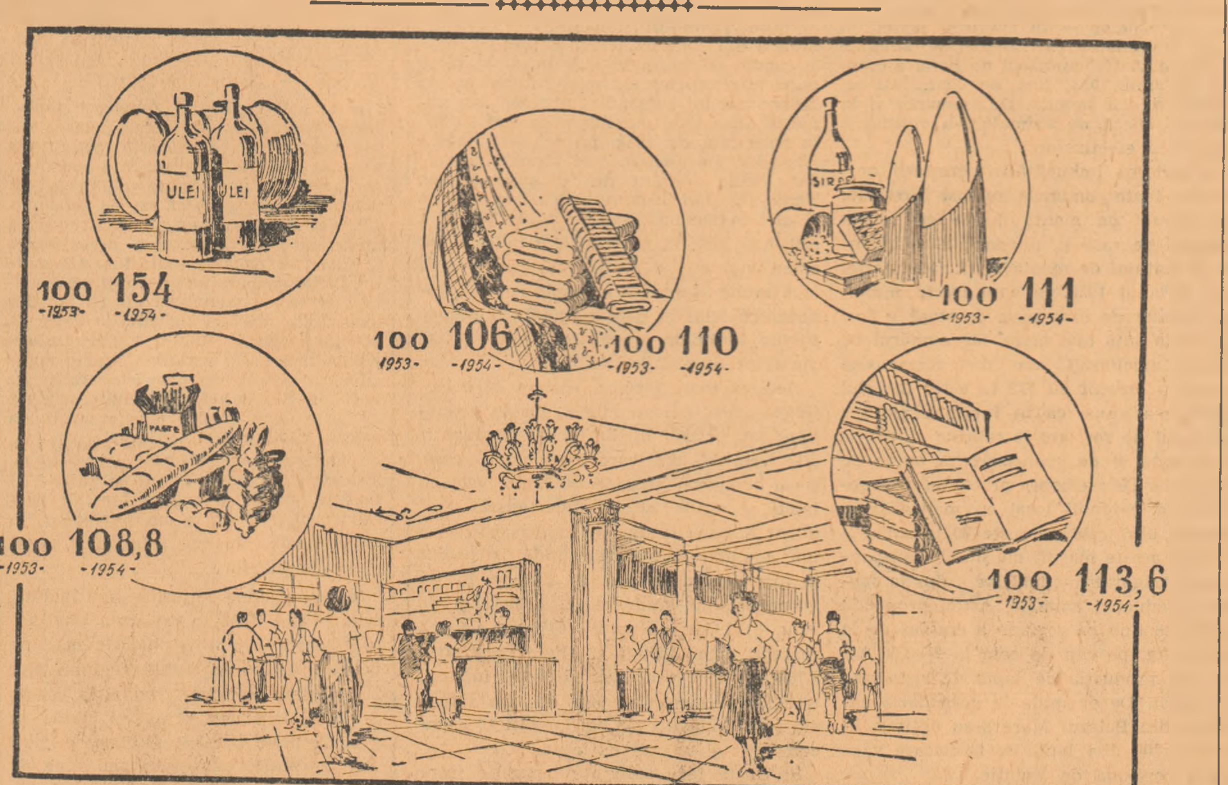
Partidul a elaborat și traduce în viață linia transformării socialiste a agriculturii în țara noastră, pe calea trecerii treptate și liber consimțite a gospodăriilor țărănești individuale mici și mijlocii spre marea gospodărie agricolă colectivă. Numai colectivizarea agriculturii va putea asigura bunăstarea trainică a țărănimii muncitoare — adică a majorității populației — și cantitatea sporită de produse vegetale și animale necesară oamenilor muncii de la orașe.

În centrul politicii partidului stă omul cu nevoile sale. Conducînd lupta poporului muncitor pentru construirea socialismului, partidul poartă o grijă fierbinte, neîntreruptă făuritorilor noii orînduiri — oamenilor muncii, luptînd pentru ridicarea continuă a nivelului lor de trai material și cultural.

Politica dusă de partid și de guvern este concretizată în prevederile Planului cincinal de dezvoltare a economiei naționale, în ansamblul de măsuri adoptate pe baza hotărîrilor istoricei plenare din august 1953 a C.C. al P.M.R. **A da viață politicii partidului, a lupta din tot sufletul, cu toate puterile, pentru construirea socialismului — înseamnă a munci cu cea mai mare îndîrjire și însuflețire pentru îndeplinirea planului cincinal, pentru traducerea în viață a măsurilor adoptate de plenara din august 1953 a C.C. al P.M.R.** În mod concret, aceasta înseamnă pentru tineretul nostru muncitor a se avînta cu entuziasm în toate acțiunile politice și economice inițiate de partid, a-și concentra în fiecare perioadă forțele asupra a ceea ce este atunci mai important și mai necesar. Pentru actuala perioadă, de pildă, **aceasta înseamnă a fi în primele rînduri ale bătăliei pentru recoltare și treieriș, a participa cu avînt la întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August.**

Tăria de granit a partidului constă în faptul că el se călăuzește după învățătura marxist-leninistă, că își întărește continuu unitatea de nezdruncinat a rîndurilor sale, că își consolidează neîncetat legătura cu masele, că politica sa constituie expresia intereselor vitale și a năzuințelor poporului. Forța creatoare a maselor este organizată și amplificată prin conducerea de către partid, prin îndrumarea lor permanentă de către comuniști. Uniunea Tineretului Muncitor mobilizează masele largi ale tineretului, sub steagul desfășurat al partidului, în bătălia pentru biruința socialismului în Republica noastră. Conducerea de către partid înarmează tineretul și organizația sa revoluționară, Uniunea Tineretului Muncitor, cu claritatea țelului, cu cunoașterea celor mai bune căi și mijloace de luptă și face să crească contribuția tinerei generații la lupta comună a întregului popor pentru construirea socialismului.

Este o înaltă mîndrie și o mare fericire să lupți sub călăuzirea unui asemenea iscusit comandant de oști, oțelit în furtuni și călit în aprige bătălii de clasă cum este Partidul Muncitoresc Romîn. Să punem cu cea mai mare însuflețire, brațele, mintea și inimile noastre de tineri entuziaști, în slujba acestei mărețe cauze : construirea socialismului sub conducerea partidului.



An de an, ca rezultat al grijii partidului și guvernului nostru, populația primește pentru satisfacerea nevoilor sale culturale și de viață, mereu mai multe mărfuri.

Desfacerea diferitelor mărfuri către populația din orașe și centre muncitorești a crescut în semestrul I 1954 față de semestrul I 1953 cu 8,8 la sută la pîine și produse de panificație, cu 54 la sută la ulei, cu 6 la sută la țesături de lînă, cu 10 la sută la țesături de bumbac și cu 11 la sută la produse zaharoase.

Au fost editate 1447 titluri de cărți și broșuri, într-un număr de 23.683.000 exemplare — adică cu 13,6 la sută mai mult decît în semestrul I 1953.

In întîmpinarea marii sărbători

Produse ale cooperativelor meșteșugărești

CRAIOVA (de la corespondentul nostru **Sîrbu Oprea**).

Membrii cooperativelor de producție meșteșugărească din orașul Turnu Severin depun eforturi mari pentru a da oamenilor muncii cît mai multe produse de larg consum.

De curînd membrii cooperativei meșteșugărești „I. C. Frimu" au început să lucreze la prelucrarea lemnului executînd din el mobilă pentru oamenii muncii. Ei au reușit să realizeze pînă în prezent 27 de garnituri studiouri, 40 bucăți mobilă pentru bucătărie iar pînă la 23 August vor mai fi gata încă 13 garnituri studiouri. Prin marea atenție ce s-a dat calității s-a realizat mobilă de calitate superioară. În mod deosebit s-a distins echipa utemistului Turache Gheorghe care a reușit totodată să-și depășească planul de lucru pe luna iulie cu 237 la sută.

★

In cadrul cooperativei de încălțăminte „Republica" a fost înființată o secție specială pentru valorificarea deșeurilor. De la 1 ianuarie a.c. și pînă la sfîrșitul lunii iulie, această secție a confecționat 2490 perechi sandale pentru femei, bărbați și copii din deșeuri în valoare de 106.036 lei.

Harnicii cooperatori severineni dau mare bătălie pentru a realiza cît mai multe produse de larg consum necesare oamenilor muncii.

Noi succese

Intreprinderea de biscuiți și paste făinoase „Dunăreană" din Galați s-a dezvoltat în anii regimului de democrație populară.

Condițiile bune de muncă au contribuit la îndeplinirea sarcinilor de plan. Pînă în ziua de 30 iunie fabrica și-a depășit planul global pe prima jumătate a anului 1954 cu 2,33 la sută iar pe sortimente: la biscuiți cu 3,19 la sută, paste făinoase cu 1,91 la sută.

În fruntea întrecerii se află utemistele Lungu Lucia, Predescu Elena și Axinte Dumitra care au absolvit școala profesională de panificație. Exemplul lor este urmat și de alți muncitori ca utemista Gozi Mutelina și tinerele Ciripac Maria și Sterea Dumitra, care zilnic depășesc norma cu 40—50 la sută.

Datorită respectării rețetei de fabricație a biscuiților, a crescut simțitor calitatea acestor produse. In prepararea și coacerea biscuiților, s-au evidențiat tinerii : Greceanu Ionel de la malaxor, Elvira Mihălcescu de la valț și Racoviță Niculina de la cuptor, care-și depășesc zilnic norma cu 17—20 la sută.

Corespondent
CAZACU AUREL

★ ★ ★

Cuvîntul agitatorilor

La Combinatul poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

Sfîrșitul celor opt ore de muncă. Muncitorii, tineri și vîrstnici, din sectorul tipar înalt de la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" s-au adunat în jurul agitatorului Giurgiu Coriolan.

Se organizase o scurtă convorbire. Agitatorul se hotărîse să le vorbească astăzi tinerilor despre condițiile de muncă și de trai din trecut și de azi ale muncitorilor tipografi.

— In clădiri întunecoase, lipsiți de protecția muncii și asistență socială, leafă de mizerie, muncă de 12-16 ore pe zi, iată tovarăși condițiile în care erau obligați să lucreze muncitorii tipografi în trecut. Cine nu cunoaște condițiile în care trebuiau să muncească linotipiștii, zețarii, mașiniștii tipografi ?

Agitatorul le vorbi apoi tinerilor despre greutățile învățării meseriei în timpul regimului burghezo-moșieresc.

— Acela care dorea să devină mașinist-tipograf trebuia să slujească la stăpîn timp de patru ani. El nu învăța meseria, ci o fura.

Și rînd pe rînd agitatorul Giurgiu Coriolan explica tovarășilor săi de muncă despre viața grea a tipografilor din trecut.

— Fie că ei munceau în tipografia capitalistului Burdea din Galați, fie în tipografia Orghidan din Brăila sau Universul din București ei își sfîrșeau zilele în cele mai grele condiții de viață. Odată însă cu eliberarea patriei noastre de către Armata Sovietică s-au schimbat și condițiile de muncă ale tipografilor. De atunci au trecut 10 ani. Largi sînt posibilitățile de calificare ale muncitorilor. Condiții optime de viață. S-au construit școli profesionale de tipografie, a crescut numărul acestora, s-a ridicat această minunată clădire în care lucrăm astăzi. Vedeți cu toții condițiile asigurate nouă aici : săli spațioase, bine luminate și aerisite, condițiuni nemaiîntîlnite în țara noastră pînă acum. Și dacă înainte de 23 August 1944 lucram la mașini vechi, uzate, astăzi mașinile noastre venite din Uniunea Sovietică ne ușurează mult munca. Efortul nostru e foarte mic.

Apoi agitatorul vorbi despre cele două școli de calificare ce au existat în Combinat. Aici s-au calificat mînuind azi cu pricepere mașinile Botescu Constantin, Vătășelu Ilie acum fruntași în muncă.

— Tineri muncitori ca Simion Ilie, Bacaș Gheorghe, Georgescu Vanghelie cîștigă pînă la 1200 lei lunar.

Fiecare asculta cu deosebită atenție cuvintele agitatorului. Ele cuprindeau un mare adevăr : fapte din viața nouă fericită a tipografilor de astăzi.

La Centrul tehnic de formarea trenurilor

S-au adunat mai mulți tineri și vîrstnici ca să asculte cuvîntul agitatorului, acum în preajma marii sărbători a zilei de 23 August. Erau printre cei prezenți în sală și agitatorii Elena Olteanu, Gheorghe Rogoz, Ion Macarie și alții. Primul care a luat cuvîntul dintre agitatori a fost tovarășa Elena Olteanu care în cuvîntul său a exprimat simțămintele sale pentru marea sărbătoare a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist. Ceilalți care au luat cuvîntul printre cari și agitatorii Gheorghe Rogoz și Ion Macarie au arătat drumul pe care l-au parcurs cei care muncesc la „Centrul tehnic de formarea trenurilor" din Capitală în cei 10 ani.

Cu ani în urmă munca și viața celor care plecau pe trenuri în curse lungi de cîteva zile care nu aveau nici o îngrijire din partea instituției, era grea.

Astăzi, așa cum a arătat și comunistul Ilie Călinoiu viața lor s-a schimbat în bine. Cîteva cifre oglindesc dragostea de muncă a celor de la „Centrul tehnic pentru formarea trenurilor". Productivitatea muncii în ultima perioadă a crescut cu 18,95 la sută, prețul de cost a scăzut cu 1,43 la sută iar producția globală pe unitate a crescut cu 3,61 la sută. In cinstea marii sărbători s-au economisit materiale în valoare de 60132 lei. S-au confecționat produse de larg consum printre care se pot număra 20 bucăți de chei mecanice și 150 bucăți de dălți. Atelierul mecanic și-a îndeplinit în întregime sarcinile sale. Printre cei fruntași în muncă se află și utemistul Ion Marinescu. In cei zece ani de zile s-a amenajat pentru cei care vin din cursă un staționar, băi și dușuri.

Inițiativa muncitorilor a adus îmbunătățiri considerabile bunei funcționări a vagoanelor de călători. Astfel muncitorul Gheorghe Roșianu prin inovația sa, a confecționat un aparat electric pentru descărcarea apei de rezervă de la vagoane. Muncitorul Popovici Vasile a făcut un aparat pneumatic pentru ridicarea vagoanelor parțiale.

Acestea sînt doar cîteva fapte care ilustrează pe deplin viața nouă care pulsează și-n „Centrul tehnic pentru formarea trenurilor". Aceste realizări au fost năzuinți ale muncitorilor care luptă pentru ca viața lor să fie mai bună, pentru ca patria să înflorească și mai mult.

★

Exemplul utemiștilor din comuna Leu

Pe ariile de treier din comuna Leu, raionul Craiova, munca este în toi. Din zori și pînă seara tîrziu batozele treieră fără întrerupere. Tinerii țărani muncitori îndrumați de organizația de bază U.T.M. se străduiesc să termine cît mai repede treierișul.

La aria nr. 2 a venit rîndul la treieriș tînărului Ion Groza. Snopii mari și grei de grîu asvîrliți din stog sînt înghițiți de valțul batozei. Grîul curge în saci ca un șuvoi fără de sfîrșit. Plin de nădușeală Ion Groza nu mai pridideste cărînd de la batoză în carul cu boi saci plini de grîu. Sfaturile primite de la inginerii și tehnicienii agronomi l-au îndemnat să respecte regulile agrotehnice. Ca răsplată, el a obținut de pe 1,50 ha. 1800 kg. grîu.

Și alți utemiști din comuna Leu au treierat neîntîrziat. Paralel ei își predau și cotele ce le datorează statului. Așa pot fi dați exemplu Burticală Constantin, Iancu P. Ion, Barau Ion, Păducel Andronache și alții.

Corespondent
M. ȘTEFAN

Inovatorii

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru **Balint Gh.**).

Zilnic, din rîndul muncitorilor de la atelierele de reparații auto din Tg. Mureș, se ridică noi inovatori. În ultima perioadă, 13 muncitori au prezentat cabinetului tehnic propuneri de inovații. O parte din inovații au fost aplicate. Comunistul Ösz Dezideriu a confecționat un dispozitiv centrifugal pentru eliminarea scurgerii de ulei la capacul distribuției motorului „ZIS"-150 și la carcasa roții volante. Economiile care se realizează în urma aplicării acestei inovații sînt foarte mari. Inovatorul Ösz a fost recompensat cu suma de 1.500 lei.

Un alt grup de inovatori, din care fac parte Olvedi Ștefan, Iakabovici Iosif, și Ösz Dezideriu au confecționat un electrod de aramă pentru sudat fontă, care contribuie mult la îmbunătățirea calității produselor.

Strungarul Peci Anton este bine cunoscut pentru puterea sa de creație. Cele trei inovații, printre care se numără, întrerupătorul principal auto tip sau stop și dispozitivul de confecționat piulițe, ușurează mult eforturile muncitorilor și aduc economii întreprinderii. Tovarășul Peci a fost recompensat cu suma de 800 lei. În prezent lucrează la o nouă inovație.

Dorința de a da mai multe produse patriei care să fie realizate într-un timp mai scurt, este exprimată prin creșterea numărului de inovatori. Ei își aduc aportul și în acest fel la realizarea angajamentelor luate în cinstea zilei de 23 August.

Tinerețe și entuziasm

De-a lungul arterelor Capitalei

Capitala patriei noastre a cunoscut duminică un eveniment sportiv deosebit de important. Peste 150 de sportivi, reprezentînd 9 asociații sportive din Capitală s-au întrecut în prima ediție a marii competiții sportive „Circuitul orașului București", competiție organizată de ziarul „Scînteia tineretului" în cinstea zilei de 23 August. Intrecerile celor mai buni sportivi ai asociațiilor C.C.A., Avîntul, Constructorul, Dinamo, Flamura roșie, Locomotiva, Metalul, Progresul și Voința au fost deosebit de spectaculoase. Mille de spectatori, tineri și vîrstnici, muncitori, elevi ai Rezervelor de muncă, ostași, au încurajat pe sportivi de-a lungul traseului. Lupta acestora a fost dîrză, palpitantă. Tinerețea și entuziasmul sportivilor, buna lor pregătire fizică și tehnică au asigurat succesul acestei minunate întreceri închinate măreţului eveniment pe care-l sărbătorim la 23 August — aniversarea zilei eliberării patriei de către Armata Sovietică.

Dinamoviștii în fruntea întrecerii

Prima ediție a marei competiții polisportive „Circuitul Orașului București" organizat de ziarul „Scînteia tineretului", care s-a desfășurat duminică pe străzile Capitalei, a cunoscut un succes deosebit atît din punct de vedere organizatoric cît și din punct de vedere tehnic. Numeroși spectatori tineri și vîrstnici au încurajat cu multă căldură pe sportivii care au străbătut străzile principale ale orașului. Nouă asociații sportive C.C.A., Avîntul, Constructorul, Dinamo, Flamura Roșie, Locomotiva, Metalul, Progresul și Voința și-au trimis cei mai buni reprezentanți pentru a participa la această competiție tinerească.

Străzile Capitalei au fost arena unor întreceri foarte pasionante iar asociația cîștigătoare — tinerii sportivi ai asociației Dinamo — a trebuit să lupte serios pentru cucerirea locului I.

În schimbul I — motociclism — alergătorii au pornit foarte „tare". Chiar de la plecare Hedeșiu (Voința) ia un ușor avantaj pe care și-l mărește apoi, făcînd ca distanța dintre el și restul alergătorilor să ajungă la 150-200 m. El predă primul ștafeta coechipierului său în proba de marș, care este însă urmărit îndeaproape de Gheorghe Badea de la asociația Locomotiva. La cîțiva zeci de metri vine puternic din urmă mărșăluitorul Neagu Marius de la Dinamo.

În primele două schimburi și chiar schimbul III în care se întrec cicliștii, tinerii sportivi ai asociației Voința au un ușor avantaj față de ceilalți concurenți. Ei luptă cu dîrzenie pentru menținerea locului fruntaș. Lupta este foarte palpitantă. Cine va reuși pînă la urmă să ocupe locul I ? Desigur, echipa mai omogenă, mai bine pregătită.

Acest lucru s-a văzut mai bine începînd cu schimbul III în care s-au întrecut cicliștii. Primul ciclist care primește ștafeta este un alergător al asociației Voința. Pe porțiunea Gara de nord — Șoseaua Viilor unde se dispută acest schimb, tînărul ciclist Victor Georgescu (Dinamo) pedalează însă puternic și cu cîțiva zeci de metri înaintea schimbului următor printr-un splendid efort își depășește adversarul. De aci, începînd cu schimbul IV (cros 2000 m. băieți) sportivii asociației Dinamo — care au prezentat o formație valoroasă — se impun cu autoritate. Pregătirea lor fizică, morală, omogenitatea echipei, toți acești factori au contribuit la succesul dinamoviștilor. În schimburile de cros băieți și fete, ciclism, înot, tinerii sportivi de la Dinamo au fost superiori celorlalți concurenți.

La cabana Steaua Roșie — în schimbul IX — canotaj, primii care au pornit la traversarea lacului Floreasca sînt Mircea Anastasescu, maestru al sportului și Dumitru Oprea, ambii de la Dinamo. Ei pornesc puternic, fiind urmați în ordine de canotorii Casei Centrale a Armatei și cei de la Voința.

Schimbul X — natație — păstrează aceeași ordine adică, Dinamo, C.C.A., Voința.

Ultimul schimb din competiția polisportivă **„Circuitul orașului București"** a fost deosebit de spectaculos, dat fiind faptul că se întreceau o serie de sprinteri ale căror performanțe de multe ori au figurat ca recorduri naționale. Nume cunoscute ca Victor Firea, Ștefan Prisiceanu, Mihail Truică alături de tinerii Popa Vasile, Alexandru Dumitrache, Szabo Zoltan, au imprimat ultimului schimb al competiției — ștafeta 4x100 m. — un ritm deosebit de viu. Mulțimea spectatorilor prezenți duminică în Piața Scînteii — unde a fost sosirea — a aplaudat mult întrecerea dîrză a sportivilor pe ultimele sute de metri. Avînd un avantaj mare, rezultat din etapele anterioare, ultimul component din ștafeta 4x100 m. Ștefan Prisiceanu a trecut primul linia de sosire în ovațiile spectatorilor, aducînd asociației Dinamo împreună cu tovarășii săi de echipă, prețiosul titlu de cîștigător al primei ediții a ștafetei polisportive **„Circuitul Orașului București"**.

Tinerii și vîrstnicii care au asistat duminică în Piața Scînteii la victoria dinamoviștilor, au avut și o surpriză deosebit de plăcută. Sportivii Casei Centrale a Armatei au alcătuit ultimul schimb al ștafetei (4x100 m) din 3 atleți și... un fotbalist. Aplauze îndelungate l-au întîmpinat pe tînărul fotbalist care nu era altul decît titularul reprezentativei de fotbal a R.P.R. maestrul sportului Alexandru Apolzan, care a ținut să-și reprezinte asiociația și într-o probă atletică. Este un prețios exemplu de dragoste față de culorile colectivului, exemplu de la care mulți dintre sportivii noștri fruntași au de învățat.

★

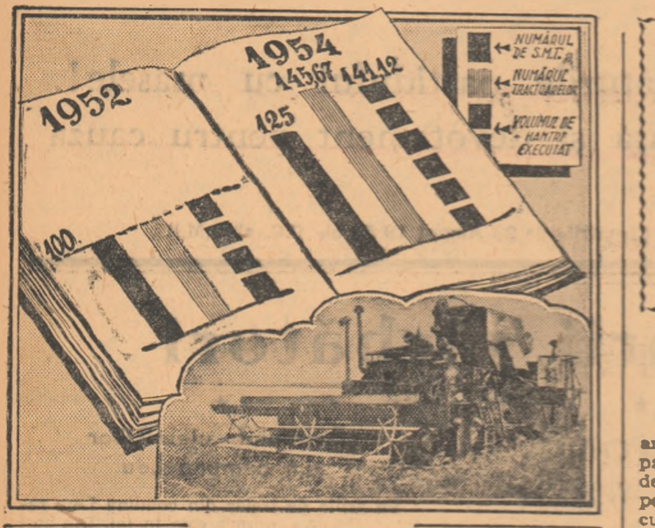
Ediția I-a a „Circuitului Orașului București" a revenit pe merit sportivilor asociației Dinamo. Pe locurile următoare s-au clasat în ordine : C.C.A , Voința, Locomotiva, Flamura Roșie, Metalul, Constructorul, Progresul și Avîntul.

R. CALARAȘANU

Momente

- **La ștafeta „Circuitul Orașului București" au participat numeroși maeștri ai sportului printre care Dumitru Paraschivescu, Alexandru Apolzan, Dumitru Tîlmaciu, Victor Firea, Mircea Anastasescu și alții.**
- **Cel mai bun alergător (dat fiind faptul că a avut și o mașină corespunzătoare) în cursa de motociclism s-a dovedit a fi sportivul Hedeșiu (Voința).**
- **Asociația Dinamo, cîștigătoarea ștafetei a prezentat în competiție un numeros lot de sportivi fruntași ca : Victor Georgescu (ciclism), Victor Pop (cros), Mircea Cernescu (moto), Ion Bădici — Dumitru Bîrdău (cros), Mircea Anastasescu, Dumitru Oprea (canotaj), Victor Firea și St. Prisiceanu (4x100 m).**
- **Deosebit de disputate au fost schimburile IX — canotaj, X — înot și XII— ștafeta 4x100 m.**

VIAȚA NOUĂ PE OGOARELE DOBROGENE



Greu mai trudea înainte țăranul muncitor ca să smulgă sterpului pămînt dobrogean, uscat de secetă și de vînturi, hrana de toate zilele pentru familia-i oropsită, plină de nevoi și sărăcie. Plugul de lemn abia zgîria pămîntul. Tractoare pe ogoarele dobrogene se găseau rar. Ele lucrau doar pe moșia lui Sadîc Septar din comuna Tătarul, pe a lui Costache Țifrea, din comuna Dulgheru, sau pe ale altor moșieri și chiaburi, răspîndiți prin comunele și satele Dobrogei. In nici un caz tractoarele nu lucrau pe ogoarele unor țărani năpăstuiți, ca Dimitr Colef, Faic Murtuza sau Gheorghe M. Dobric și ale altor zeci de mii ca ei. Aceasta era atunci, cu 10—15 ani în urmă...

...Acum însă, întîlnești tractoare pe ogoarele țăranilor muncitori aproape în fiecare comună, în fiecare sat. In anii regimului de democrație populară, agricultura în regiunea Constanța a fost înzestrată cu o bază tehnică puternică — cu numeroase tractoare și mașini agricole. De la un an la altul, a sporit numărul stațiunilor de mașini și tractoare și tot mai multe mașini agricole și mai perfecționate au fost puse la îndemîna țărănimii muncitoare. Graficul de față dovedește limpede aceasta. Față de anul 1952, de pildă, în anul 1954, numărul S.M.T.-urilor este cu 25 la sută mai mare. De asemenea, stațiunile de mașini și tractoare au fost dotate cu 45,67 la sută mai multe tractoare și execută un volum de lucrări cu 41,12 la sută mai mare decît în 1952.

ZOOTEHNICIENII

Nu-i bucurie mai mare ca atunci cînd vezi roadele unei munci depuse de-a lungul multor ani de zile! Vreme îndelungată a muncit colectivul de ingineri și tehnicieni de la stațiunea experimentală din Palas a Institutului de Cercetări Zootehnice ca să obțină o rasă de oi superioară. Dar au reușit. Dovadă este rasa „Merinos de Palas". O asemenea oaie dă o producție medie de 6,300 kg. lînă, iar producția cea mai mare este de 10 kg. la oaie și 13 kg. la berbeci. Lîna este foarte fină, folosindu-se la fabricarea stofelor de calitatea cea mai superioară.

In afară de aceasta, oile au o greutate mare. Greutatea medie la oi este de 64 kg. iar la berbeci de 96 kg. Greutatea cea mai mare ajunge la oi la 88 kg. și la 120 kg. la berbeci.

O altă realizare importantă a stațiunii este îmbunătățirea rasei Roșia de stepă, la vaci. O vacă de rasă obișnuită are o greutate de pînă la 400 kg. și dă o producție de lapte de 2200 kg. litri într-o perioadă de lactație. Prin experiențele făcute s-a reușit ca pînă acum să se aducă îmbunătățiri serioase la vaci. Greutatea s-a ridicat la 500 kg., iar producția medie a ajuns la 3.500 litri lapte. De la vaca Grațiela s-au obținut chiar 5.145 litri lapte într-o perioadă de lactație.

Experiențele continuă. La oi se dă bătălia pentru lungirea firului de lînă pînă la 7 cm. — acum n-are decît 6,4 cm., iar la vaci — pentru ridicarea pe mai departe a producției de lapte.

Dar nu numai la aceasta se reduce activitatea colectivului de la stațiunea din Palas. Se fac experiențe — reușite de altfel — pentru îmbunătățirea raselor de porci, de păsări etc. De pildă, au reușit să obțină o prolificitate mărită la scroafe de rasă, „Marele alb". In medie, la două fătări, au obținut 22 purcei și au dus pînă la înțărcare 20 purcei. Ba de la o scroafă au obținut 22 purcei la o singură fătare din care 18 au ajuns pînă la înțărcare.

De roadele muncii colectivului de la stațiunea experimentală Palas s-au bucurat deja colectiviștii, care au primit numeroși berbeci de rasă „Merinos de Palas", tauri și chiar scroafe pentru prăsilă de la stațiune. Stațiunea experimentală Palas aduce o contribuție însemnată la îmbunătățirea raselor de animale și creșterea șeptelului în regiune.

Cîteva vești

● Astăzi pe plaiurile dobrogene rodesc multe plante. S-a introdus pe scară largă cultura bumbacului, orezului, sfeclei de zahăr, tutunului, rapiței, a inului pentru ulei, a muștarului etc.

De unde înainte cultivarea legumelor se făcea pe o suprafață mică, suprafața cultivată cu legume în anul acesta întrece de 4 ori pe cea din anul 1949.

● S-au obținut recolte frumoase și la bumbac — deși este cultură nou introdusă. Țăranul muncitor Dinu Alexe din comuna Petrișoru, de pildă, a obținut în anul trecut, 860 kg. la hectar.

● S-au însămînțat 16.144 hectare cu diferite culturi în cuiburi așezate în pătrat. Gospodăria agricolă colectivă din comuna Siliștea a însămînțat după această metodă 264 hectare cu porumb, 3 hectare cu cartofi și 24 hectare cu floarea-soarelui.

● Anul acesta s-a făcut polenizarea suplimentară artificială la secară, lucerna, floarea-soarelui și porumb pe o suprafață cu 59 la sută mai mare decît în anul trecut.

● Cultivînd cartofi plantați vara, gospodăria agricolă colectivă „Progresul" din raionul Fetești a recoltat, în anul trecut, 14.666 kg. cartofi la hectar. In anul acesta, metoda plantării de vară a cartofilor s-a extins și mai mult. S-a plantat o suprafață cu aproape 100 la sută mai mare decît în anul trecut.

● Cu toate condițiile atmosferice grele din anul acesta, colectiviștii din comuna Hagieni îngrijind bine culturile, respectînd întocmai regulile agrotehnice, au recoltat 1700 kg. grîu la hectar.

● Pînă în anul 1949, pe ogoarele regiunii Constanța erau doar 9 ingineri agronomi și 18 medici veterinari. Acum numai în gospodăriile colective sînt 65 ingineri agronomi la care se mai adaogă cei din cele 30 S.M.T.-uri și 23 gospodării agricole de stat. Medicii veterinari sînt mai bine de 35, iar ingineri zootehniști de asemenea. Aceștia în afară de tehnicienii agronomi, zootehniști și veterinari cu o calificare mai inferioară.

Dacă cineva care a colindat cu 10—15 ani în urmă meleagurile dobrogene ar umbla și astăzi pe aceleași căi, nu se poate să nu stea locului și să se întrebe dacă s-a greșit cumva drumul. Va găsi plaiurile dobrogene atît de schimbate, că tare greu le-ar recunoaște. Viața plină de mizerie și sărăcie a dispărut cu totul. Locul plugului de lemn l-a luat tractorul.

De-a lungul drumeagurilor se întind tarlale fără haturi, iar gospodăriile colective se înșiră de-a lungul drumurilor întocmai ca mărgelele într-o salbă.

Au trecut doar 10 ani de cînd poporul nostru a fost eliberat de sub călcîiul cotropitor al hitleriștilor de către glorioasa Armată Sovietică, de cînd muncitorii pămîntului dobrogean au devenit liberi și stăpîni pe rodul muncii lor. In regiune s-au înfăptuit atîtea realizări mărețe că s-a schimbat aproape fața Dobrogei. Realizările acestea le-au făcut aceiași oameni care, în trecut, trudeau pentru huzurul altora, care nu îndrăzneau decît să viseze o viață adevărată.

Astăzi țăranii muncitori ai Dobrogei se bucură de viața cea nouă pe care și-au făurit-o. Și bătrînii sînt parcă mai tineri. Spinările încovoiate de atîta trudă grea au prins să se îndrepte. Privirea lor e veselă, iar pe fețe le surîde bucuria.

Așa trăiesc astăzi oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Constanța!

Pe drumul belșugului și fericirii

Ing. agr. Barbu Popescu
Șeful secției agrare a Comitetului regional P.M.R. Constanța

Vreme îndelungată își vor aminti țăranii muncitori din patria noastră de viața plină de obidă, de sărăcie și nevoi pe care au îndurat-o în urmă cu 10—15 ani. Munca pînă peste puteri pe ogoarele moșierilor și ale chiaburilor dijma și corvezile, plocoanele, purtarea neomenească a boierilor, logofeților și, în plus, bolile, analfabetismul — urmare a sărăciei și nevoilor, a jafului crunt la care erau supuși — aceasta era, în cîteva cuvinte, viața țăranilor muncitori. Poate mai grea decît în alte părți era viața țăranilor muncitori din Dobrogea.

Romîni, bulgari, turci, tătari — fără deosebire — cunoșteau același jug, aceleași suferințe și umiliri. Dimitr Colef — bulgar, Faic Murtuza — turc, din satul Tătaru, raionul Negru Vodă, erau la fel jefuiți de moșierul Sadîc Septar, ca și țăranul muncitor Gheorghe Dobric, din comuna Dulgheru, pe moșia lui Costache Țifrea.

23 August, ziua eliberării patriei noastre de către armatele sovietice care au alungat pe cotropitorii fasciști, a adus lumină și bucurie în viața truditorilor pămîntului. Indemnul comuniștilor de a se expropia pămînturile moșierești, reforma agrară înfăptuită sub călăuzirea comuniștilor, au trezit o neasemuită bucurie în sufletul țăranilor muncitori cărora li se împlinea visul de veacuri — pămînt și libertate. Pămînt și libertate le-a adus 23 August. Mii de familii de țărani muncitori din regiune au primit pămînt și animale pentru muncă, au fost sprijiniți cu inventar. Viața devenea mai bună, totuși sărăcia și nevoile din casele lor nu erau nici pe departe îndepărtate.

Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949 a arătat țărănimii muncitoare că singura cale pentru a scutura jugul chiaburilor și pentru a-și face o viață mai îmbelșugată și fericită este calea gospodăriei mari, colective. Convinși de justețea liniei partidului, numeroase familii de țărani muncitori au pășit cu încredere pe această cale. In anul 1949, 212 familii de țărani muncitori din comunele Ion Corvin, Făcăieni etc., s-au unit în 4 gospodării agricole colective.

Munca în colectiv, făcută pe tarlalele întinse, cu mijloace mecanizate și după metode agrotehnice avansate a silit pămîntul Dobrogei, bîntuit de secete și vînturi, să producă mai mult, dovedindu-și de la început superioritatea asupra muncii în gospodăria individuală. Gospodăriile colective au cules producții ridicate la hectar, mereu crescînde. Gospodăria agricolă colectivă „S. M. Kirov" din comuna Țăndărei a strîns în anul 1952 cu aproape 40 la sută mai mult la hectar decît țăranii muncitori cu gospodării individuale. In anul următor, gospodăria a obținut, în medie 1854 kg. grîu de pe fiecare hectar. Colectiviștii din Luciu au recoltat anul trecut 3420 kg. orz la hectar.

Colectiviștii dau o atenție deosebită practicării ramurilor rentabile și de mare importanță, dezvoltînd creșterea animalelor, păsărilor, albinelor etc. Cînd s-a înființat gospodăria agricolă colectivă „23 August" din comuna Făcăieni, de pildă, n-avea decît 2 scroafe de prăsilă. Acum posedă printre altele 799 oi, 112 scroafe, peste 400 păsări precum și 120 stupi. Realizări frumoase în dezvoltarea economică a gospodăriilor colective au obținut și colectiviștii din comunele Mihail Kogălniceanu, Castelu, satul Dorobanțu și altele.

Recoltele bogate la hectar, dezvoltarea multilaterală aduc venituri însemnate gospodăriilor colective, sporesc avutul obștesc, determină consolidarea acestora. Fondul de bază al gospodăriilor a crescut de la un an la altul. Astfel la gospodăria colectivă din Nisipari, fondul de bază a crescut în anul 1953 cu 70 la sută față de anul 1952, la gospodăria colectivă din Negureni cu aproape 100 la sută, iar la gospodăria colectivă din Cobadin cu 110 la sută.

Silind pămîntul să rodească mai bine, folosind resursele existente, gospodăriile colective repartizează de la un an la altul tot mai multe produse. In 1952 colectiviștii din Cobadin au primit pentru fiecare zi muncă 6,352 kg. cereale, în vreme ce în 1953 au primit aproape de două ori mai mult—12,305 kg. cereale, iar cei din Țăndărei cîte 13,090 kg. produse și 9 lei.

Se schimbă multe în viața colectiviștilor. Ei au acum hrană pentru tot anul, au cu ce să-și cumpere îmbrăcăminte și să facă față nevoilor casei și chiar să-și satisfacă cerințe nevisate înainte. Cea mai mare parte dintre colectiviștii din Palazul Mare, de pildă, au acum în case aparate de radio. Colectiviști ca Vasile Tîrziu și Ștefan Ghinea din Nisipari, Vasile Gîrta și Cadir Memet din Cobadin și mulți alții și-au construit case noi, iar colectiviști ca Gheorghe Ivănuș, Petre Iagan, Iosif Rorea și mulți alții din regiune și-au cumpărat vaci cu lapte.

Prosperitatea gospodăriilor colective atrage atenția țăranilor muncitori și-i face să pășească cu hotărîre pe această cale nouă. Este semnificativ în această privință exemplul gospodăriei colective din comuna Mihai Viteazu, raionul Istria. Gospodăria a luat ființă în 1951 cu 64 familii. Prin munca și realizările lor, colectiviștii au reușit să atragă în gospodărie, în cursul anului 1952, încă 284 familii de țărani muncitori. In anul 1953, alte 48 familii de țărani muncitori s-au înscris în gospodărie. Acum gospodăria cuprinde 411 familii. Sînt apoi în regiune sate și comune în care țăranii muncitori s-au înscris aproape toți în gospodăria colectivă. Așa sînt de pildă Fîntîna Mare și Negureni, unde toți țăranii muncitori sînt colectiviști, Siliștea, unde s-au înscris în gospodărie 99 la sută dintre țăranii muncitori etc.

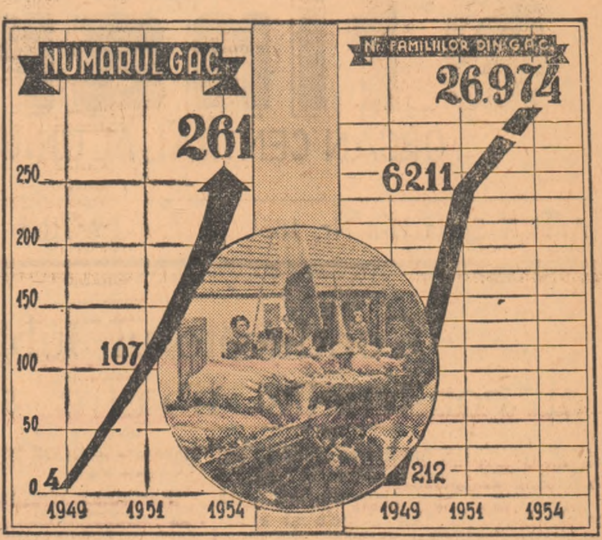
Invățînd din experiența gospodăriilor colective și urmînd îndemnul partidului, numeroase familii de țărani muncitori s-au unit în întovărășiri agricole de lucrare laolaltă a pămîntului cu mașini și mijloace mecanizate. Intovărășirile agricole au obținut recolte mari și s-au dezvoltat și ele necontenit. Intovărășirea agricolă din Fetești, de pildă, a cules în anul trecut 2.100 kg. grîu la hectar, întovărășirea din Maltezi a cules de pe un hectar cîte 2400 kg. grîu. Ca urmare a acestui fapt, numărul întovărășiților a crescut mereu. La început, în 1952, în întovărășirea agricolă „7 Noiembrie" din comuna Mihail Kogălniceanu, erau 224 familii. La sfîrșitul anului 1953, întovărășirea număra 272 familii. La fel s-au petrecut lucrurile și la întovărășirea din Vlădeni. In 1953, cînd a luat ființă, a avut 216 familii de țărani muncitori, iar acum cuprinde 293 familii.

Convingîndu-se de avantajele muncii în comun, mulți țărani muncitori întovărășiți s-au înscris în gospodării colective. Intovărășirile agricole din Piatra-Sibioara, Albești, Curcani, Răzoarele, Oltina și altele s-au transformat în întregime în gospodării colective.

In 1949 erau în regiune doar 4 gospodării agricole colective cu 212 familii de țărani muncitori. Acum sînt în regiune 261 gospodării colective, care cuprind 26.974 familii de țărani muncitori și 93 întovărășiri agricole cu 7.625 familii.

In gospodăriile colective s-au ridicat oameni noi, luptători neobosiți pentru întărirea gospodăriilor colective, pentru construirea socialismului la sate. Tovarășul Condrat Crivăț, președintele gospodăriei colective din comuna 23 August și alții au dovedit frumoase aptitudini de organizatori și conducători, ridicînd gospodăriile lor în rîndul celor fruntașe. S-au ridicat de asemenea colectiviști de frunte din rîndurile tineretului. Brigada condusă de tovarășul Tincu Anton, secretarul organizației de bază U.T.M. din gospodăria colectivă din Palazul Mare a fost deseori fruntașă pe gospodărie. De asemenea, cuvinte de laudă se pot spune și despre tinerele colectiviste din Topraisar sau despre tinerii din gospodăria colectivă din Negureni, care timp de 3 zile au luptat împotriva inundațiilor și, lucrînd cu apa pînă la brîu, au sprijinit salvarea recoltei inundate.

Sînt frumoase realizările obținute de colectiviștii din regiunea Constanța pe calea arătată de partid — aceea a creării unei vieți mai îndestulate și mai fericite. Noi nu ne vom opri însă pe loc. Vom întări necontenit aceste succese. Vom atrage tot mai mulți țărani muncitori pe această cale, ne vom strădui ca toți colectiviștii să ajungă oameni înstăriți.



Pentru o viață liberă, mai bună, mai îndestulată, fără grija zilei de mîine, au luptat țăranii muncitori de pe meleagurile dobrogene — ca și din întreaga țară dealtfel — vreme îndelungată. De aceea acum, cînd partidul le-a arătat calea spre această viață, cînd ei, sub conducerea partidului, își făuresc viața pe care au dorit-o, crește necontenit numărul familiilor țăranilor muncitori care pășesc hotărîți pe calea acestei vieți — calea gospodăriei colective.

Graficul de față arată în mod grăitor care este situația colectivizării agriculturii în regiunea Constanța. Numai 4 gospodării colective erau la sfîrșitul anului 1949 în regiunea Constanța și doar 212 familii — oameni hotărîți — au pășit atunci în gospodăriile colective. Ei au fost cei dintîi. Belșugul de bucate pe care l-au obținut în urma muncii depuse în gospodărie, viața din ce în ce mai îndestulată pe care au început s-o trăiască, a sporit încrederea țăranilor muncitori în gospodăria colectivă, i-a atras alături de ea. Sînt acum în regiune — după cum arată și graficul — 261 gospodării colective care cuprind 26.974 familii de țărani muncitori.

Sînt puține comunele sau satele unde să nu fi pătruns viața aceasta nouă a muncii în colectiv. Dintre toate doar în 45 comune și sate nu sînt gospodării agricole colective. Acum în regiune, sectorul gospodăriilor agricole colective și al întovărășirilor agricole constituie o forță puternică.

AGRONOMII

Sînt în regiunea Constanța trei stațiuni experimentale ale Institutului de Cercetări Agronomice al R.P.R.: la Mărculești, la Valul lui Traian și la Murfatlar. Și, prin activitatea rodnică pe care o desfășoară, ele constituie un ajutor prețios în dezvoltarea, în regiune, a unei agriculturi bazate pe aplicarea largă a metodelor avansate de muncă. Este cunoscut în întreaga țară rodul strădaniei harnicului colectiv de ingineri și tehnicieni de la stațiunea experimentală „Bărăganul" din Mărculești — noul soi de grîu „Bărăgan 77". Soiul de grîu „Bărăgan 77" prezintă o seamă de avantaje față de soiurile de grîu ce se cultivau înainte în cîmpia dunăreană — dintre care cea mai însemnată este rezistența lui împotriva bolilor criptogamice și la secetă. Pentru munca lui neobosită, colectivul a primit o răsplată de cinste — titlul de Laureat al Premiului de Stat.

In anul acesta, pentru prima dată în regiune, se produce sămînță hibridă de porumb, provenită din încrucișarea soiului I.C.A.R. 54 — soiul tată — cu soiul dobrogean. Pentru aceasta au fost însămînțate în gospodăriile agricole colective 184 hectare cu porumb. Numai gospodăria agricolă colectivă din comuna Pantelimonul de jos a însămînțat 5 hectare, deși nu avea planificat acest lucru.

Experiențele se desfășoară sub îndrumarea atentă a inginerilor și tehnicienilor de la stațiunea experimentală din Valul lui Traian. La gospodăria colectivă din Pantelimonul de jos lucrările au fost conduse de tînărul inginer stagiar Petre Moran. Colectiviștii au făcut la vreme lucrările de întreținere a culturilor precum și de castrare a florilor bărbătești de la soiul mamă — soiul dobrogean. In practica agricolă pătrund tot mai mult metodele înaintate, științifice, de muncă. In lupta pe care o duc pentru obținerea unor recolte tot mai sporite la hectar, țăranii muncitori simt mereu sprijinul puternic al oamenilor de știință — al inginerilor și tehnicienilor agronomi.

Spre o producție agricolă mai ridicată

Ing. agr. Nicolae Ionescu
directorul Direcției Agricole Regionale Constanța

Despre agricultura ce se făcea în regiunea Constanța înainte de 23 August 1944 nu se pot spune prea multe. Era cunoscut pretutindeni ca specific agriculturii dobrogene următorul tablou: un plug de lemn tras de un catîr — și acela slab ca vai de el. Pe coarnele plugului apăsa din greu un țăran muncitor, încercînd să scormonească sterpul pămînt dobrogean.

Metodele înapoiate de muncă practicate pe atunci, nu puteau duce decît la obținerea unei producții medii la hectar slabe, care abia satisfăcea nevoile — și acestea destul de limitate la strictul necesar — ale gospodăriilor țărănești, fără să asigure un prisos de produse în scopul creșterii cît de cît a nivelului de viață al țărănimii muncitoare.

23 August 1944 a constituit, ca în orice domeniu de activitate de altfel, o cotitură în agricultura regiunii noastre, a însemnat începutul dezvoltării agriculturii. Incepînd, mai ales din anul 1949, în regiunea noastră a prins să se trezească la o viață adevărată agricultura, să se practice o agricultură bazată pe metode noi, înaintate, de muncă și făcută cu mijloace mecanizate perfecționate. In lumina sarcinilor trasate de Rezoluția plenarei C. C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949, agricultura din regiunea noastră a fost înzestrată cu o bază tehnică puternică: tractoare și alte mașini agricole. In 1948 luaseră ființă în regiune primele patru stațiuni de mașini și tractoare. Au fost apoi înființate gospodării agricole de stat care, prin folosirea largă a metodelor înaintate, au constituit exemple bune pentru țăranii muncitori în ce privește lucrarea pămîntului după îndrumările științei. In anul 1949, urmînd îndemnul partidului, țăranii muncitori au pășit cu încredere pe calea gospodăriei colective, unindu-și la un loc pămînturile pentru a le munci cu mijloace mecanizate și după metode înaintate. Dezvoltarea continuă a gospodăriilor colective și a întovărășirilor agricole a făcut necesară lărgirea bazei tehnice. Astfel în regiune funcționează acum 30 stațiuni de mașini și tractoare, înzestrate cu peste 2100 tractoare, 33 combine, peste 800 semănători cu tracțiune mecanică, peste 1000 batoze, apoi cultivatoare, dezmiriștitoare, pluguri etc.

Pe de altă parte, prin cooperație s-au pus la dispoziția țăranilor muncitori pluguri, semănători, prășitori și alte mașini agricole. De asemenea s-a venit în ajutorul țărănimii muncitoare prin asigurare de semințe de soi. Sămînța de floarea soarelui, de pildă, a fost schimbată aproape în întregime cu soiul de mare producție „Jdanov".

Lucrarea pămîntului pe tarlalele întinse ale gospodăriile agricole colective și ale întovărășirilor a făcut posibilă extinderea mecanizării muncilor agricole și introducerea unor metode agrotehnice înaintate. Astfel dacă mai înainte miriștile rămîneau întregi, în anul acesta s-a dezmiriștit cu aproape 100 la sută mai mult decît în anul 1953 și cu peste 165 la sută decît acum doi ani. Gospodăria agricolă colectivă din comuna Crucea, de pildă, a dezmiriștit întreaga suprafață planificată. In ce privește lucrările de întreținere a culturilor prășitoare, din an în an se fac tot mai multe prașile, părăsindu-se practicile învechite ale rărițatului și mușuroitului. In multe comune ca Topologu, Siliștea, Săcele etc., rarițele au fost transformate în prășitori. In anul acesta, în întreaga regiune, prașila a treia s-a executat pe o suprafață cu 81 la sută mai mare decît în anul trecut. De asemenea, prășitul mecanic s-a executat pe o suprafață cu 1000 la sută mai mare decît în 1953.

Folosindu-se larg tractoarele și mașinile statului și executîndu-se lucrările în bune condițiuni, după îndrumările tehnicienilor, s-a reușit să se redea culturilor agricole majoritatea terenurilor ce erau lăsate pîrloagă, iar producția la hectar a prins să crească. In anul 1953 producția medie pe regiune la grîu a fost de 1211 kg. la hectar. La orez s-au obținut recolte de 2500—3000 kg. la hectar — ba chiar și mai mari. In unele comune ca Topalu, Piua Pietrii, Țăndărei, Fîntînele, Comana, Tătaru, Castelu și altele s-au obținut în anul trecut producții medii pe comună la grîu între 1800—2500 kg. la hectar. In majoritatea gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole, producțiile obținute au fost și mai mari întrecînd cu mult recoltele din sectorul individual.

Asemenea exemple grăitoare se pot da încă multe. Ele dovedesc limpede realizările obținute în regiunea noastră în anii regimului democrat-popular în direcția ridicării producției agricole, a creșterii bunăstării țărănimii muncitoare.

In ultimii ani s-au obținut de asemenea succese importante și în dezvoltarea creșterii animalelor — în sporirea șeptelului și în îmbunătățirea raselor de animale existente. Astfel numărul de porci a crescut în anul 1953, față de 1951, într-un procent de 260 la sută. De asemenea și la celelalte specii de animale s-a obținut o creștere a efectivelor.

In vederea îmbunătățirii creșterii animalelor toate comunele au fost înzestrate cu stațiuni de montă dotate cu reproducători de rasă și, totodată, s-au înființat și stațiuni de montă artificială. Astfel față de anul 1950, în anul trecut numărul taurilor de rasă roșie de stepă a fost cu 266 la sută mai mare, iar numărul de berbeci ameliorați de rasă merinos și spancă a crescut cu 172 la sută. In felul acesta s-a ajuns ca în întreaga regiune procentul de roșizare la taurine să fie de 25 la sută și de spancizare la ovine de 20 la sută. De asemenea procentul de ameliorare a porcului local cu mangalița și „Marele alb" este de peste 80 la sută.

Toate aceste măsuri cît și o hrănire rațională asigurată animalelor a dus la sporirea producției animale. Astfel producția medie de lînă pe regiune a crescut de la 1,50—2 kg. pe cap de oaie la 2—3,50 kg. La vaci producția de lapte de asemenea s-a mărit. De exemplu la gospodăria colectivă din Palazul Mare s-au obținut în medie 2.200 litri lapte de la fiecare vacă într-o perioadă de lactație.

Creșterea producției agricole la hectar, sporirea șeptelului și creșterea producției animale a dat posibilitatea țărănimii muncitoare din regiunea noastră să-și asigure un prisos de produse agricole prin care, valorificîndu-l, să-și sporească veniturile gospodăriilor lor, să-și îmbunătățească mereu felul de viață. Aplicînd întocmai agrominimul, țăranul muncitor Iordache Chirea din comuna Jegălia a obținut în anul trecut 3.200 kg. porumb la hectar, iar țăranul muncitor Valeriu Năstase din comuna Ciobanu a recoltat de pe un hectar 1.300 kg. grîu, deși condițiile naturale de sol și climă din această comună sînt grele. Valorificînd prisosul de cereale ei și-au asigurat apoi multe lucruri de trebuință în gospodărie. Sînt numeroase exemple de țărani muncitori care în acești 10 ani, prin munca lor neobosită și cu sprijinul statului și-au întărit necontenit gospodăriile lor. Astfel în anul 1948, gospodăria țăranului muncitor Florea P. Stancu din comuna Istria, cuprindea doar 4 capete de animale mai mari — oi și porci, căci taurine nu avea. In anul acesta gospodăria lui cuprinde 2 taurine, iar numărul oilor și al porcilor a crescut cu 100 la sută față de 1948. La fel și numărul păsărilor. De asemenea și țăranul muncitor Vasile Valahu din comuna Mircea Vodă, în anul 1948 nu avea nici o oaie și nici o taurină. Pînă în anul 1952 el a reușit să aibă în gospodărie 3 taurine, iar acum mai are și 10 oi. Mai pot fi date încă multe asemenea exemple care să dovedească felul în care s-au întărit gospodăriile țăranilor muncitori, cum s-a îmbunătățit nivelul lor de trai.

Acestea toate fără să vorbim de colectiviștii care, pentru munca lor în gospodărie, au primit mii de kg. de produse și alte venituri din care și-au făcut case, și-au cumpărat aparate de radio, vaci cu lapte și multe altele. Colectivistul Dumitru Mihalache din gospodăria colectivă din comuna Săveni, de pildă, a primit pentru munca depusă de familia lui în gospodărie în anul trecut, 10.506 kg. de grîu, 3143 kg. porumb, 677 kg. floarea soarelui, apoi cartofi și altele precum și 2.760 lei. Din veniturile primite, în anul trecut, 14 colectiviști din comuna Cobadin și-au ridicat case noi iar alți 15 și-au cumpărat oi și vaci cu lapte.

Se poate face oare o comparație între viața pe care au trăit-o cu 10—15 ani în urmă țăranii muncitori din regiune și cea pe care o trăiesc astăzi? De putut, se poate. Dar numai pentru a arăta viața mizeră pe care o duceau atunci și a scoate în evidență viața nouă pe care o trăiesc astăzi, viața făurită în anii regimului democrat-popular și care din an în an devine tot mai bogată, mai fericită.

Cîteva vești

● Din rîndul oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii Constanța s-au ridicat fruntași în lupta pentru dezvoltarea gospodăriilor colective, în lupta pentru obținerea de recolte bogate. Ca răsplată pentru munca lor neobosită, ei au fost distinși cu diferite decorații. In regiune sînt peste 40 de oameni ai muncii din agricultură decorați cu „Ordinul Muncii" și „Medalia Muncii".

● In anii regimului democrat popular în regiune s-a dezvoltat o largă rețea cooperatistă care, prin activitatea pe care o desfășoară, aduce o contribuție însemnată la întărirea schimbului de mărfuri dintre oraș și sat, la întărirea alianței de nezdruncinat dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Astfel în primele șapte luni ale anului 1954, cooperativele sătești au distribuit țăranilor muncitori cu 16 la sută mai multe mărfuri industriale decît în aceeași perioadă a anului trecut. De asemenea în această perioadă, țăranii muncitori au valorificat prin cooperative cu aproape 100 la sută mai multe produse agricole decît în perioada respectivă a anului 1953.

Numărul cooperativelor a crescut de asemenea în aceste 7 luni cu peste 170 la sută față de primele 7 luni ale anului trecut. Aceasta a dus totodată și la o însemnată creștere a fondului social al cooperativelor.

● Cîte cămine culturale erau înainte, prin 1942—1944 în regiunea Constanța? Doar cîteva — le puteai număra pe degete. Acum, în satele regiunii sînt 251 cămine culturale. Numai în cel de al doilea trimestru al anului acesta au avut loc peste 1600 șezători, peste 1800 seri culturale, s-au ținut mai bine de 3600 conferințe și au fost vizionate de țăranii muncitori aproape 600 spectacole cinematografice. La toate aceste manifestări culturale au participat mai bine de 300.000 țărani muncitori.

Cele 453 biblioteci existente în căminele culturale și în colțurile roșii sînt înzestrate cu peste 200.000 volume.

La şcoala poeziei populare *)

— Însemnări pe marginea volumului de poezii al lui Ion Brad —

„Cu sufletul deschis" — titlul hărăzit de Ion Brad pentru cartea sa de versuri poate fi interpretat şi ca o apreciere acordată de autor propriilor sale creaţii. Autoaprecierea este de obicei o treabă hazardată; de data aceasta însă ea se dovedeşte — în cea mai mare măsură îndreptăţită. Răzbate în versurile tînărului poet clujan simplitatea şi muzicalitatea rapsodului popular care-şi dezvăluie bucuriile şi tristeţile „cu sufletul deschis". Versurile lui Ion Brad ne aduc în faţă imaginea pîlcurilor de ţărani care strînşi în vreme de iarnă la nopţile de „taină" îşi destăinuie sufletul fără să ascundă nimic, cu acea sinceritate emoţionantă proprie oamenilor simpli.

A spune că Ion Brad a învăţat din arta plină de vrajă a cîntecului popular nu înseamnă nicidecum a preciza — prin aceasta — universul său poetic, personalitatea sa artistică. Supunîndu-se cu dragoste uneia dintre legile obligatorii ale artei toţi cîntăreţii autentici sorb puteri din frumuseţea şi înţelepciunea cîntecului popular. Cîntecul popular este — aşa dar — o şcoală obligatorie pentru toţi poeţii. Dar nu e mai puţin adevărat că din această şcoală promovează personalităţi distincte: poeţi plini de semeţie, alţii încărcaţi de acorduri grave, solemne, unii străbătuţi de gingăşii şi duioşii abia perceptibile. E interesant de văzut în cazul de faţă ce anume şi-a însuşit Ion Brad de la şcoala cîntecului popular, ce concluzii proprii, originale a tras poetul în urma anilor săi de ucenicie. Una dintre aceste învăţături trebuieşte subliniată cu deosebire. Eroii poeziilor lui Ion Brad sînt oameni de o mare nobleţe sufletească, oameni ataşaţi firesc şi organic de frumuseţea vieţii noastre noi, scutiţi de incertitudini intelectualiste; ei se simt în noua orînduire ca la ei acasă, nu trebuie să facă nici un efort de adaptare. Ei sînt străini de ostentaţii şi declaraţii patetice, plini de o modestie într-adevăr emoţionantă care nu exclude însă sentimentul unei îndreptăţite mîndrii:

Nu-i iau de gît cu ură boierească —
N-am fabrici de mătase-n colonii,
Nici scutece nu vreau, pentru copii,
Din cea mai fină catifea turcească.
Dar este vremea să le cer cinstit
Să admirăm şi-n ultima vitrină
Un colţ din marea patriei grădină
Sub braţul nostru harnic înflorit
(În faţa unei vitrine)

Credincios structurii sufleteşti a personajelor sale, Ion Brad istoriseşte în versuri, simplu, fără nimic declamatoriu, fapte şi întîmplări emoţionante. Tonul simplu, moderat, dar nu lipsit de sensibilităţi, se află în strînsă legătură cu fizionomia oamenilor pe care-i cîntă, oameni, care, în numele slujirii cauzei nobile a partidului, săvîrşesc acte de eroism cu o modestie emoţionantă. Cu multă economie în zugrăvirea calităţilor ne dezvăluie Ion Brad, portretul unui ostaş viteaz, lăsîndu-ne nouă, cititorilor, posibilitatea de a le întrezări dincolo de aparenta sobrietate şi obiectivitate a poetului:

Pleca în zori, pleca-n amiaza mare,
Şi în amurg, şi seara uneori,
Pe jos pleca ori se ducea călare,
Lăsînd în urmă colburi sau ninsori.
. . . .
Văpăi jucau în ochii lui şi iată
Ostaşul fluiera un cîntec drag
Şi strîns ţinea lădiţa încuiată
Cum lîngă piept, în lupte, duci un steag.

Întreaga natură vibrînd de emoţie participă, ca un imens şi răscolitor omagiu la marea durere a morţii ostaşului cu suflet simplu şi viteaz, căzut în luptă cu duşmanii pentru apărarea secretului militar.

Ardeau tăcute zările-n fruntarii
Scăldînd amurgu-n ceţurile moi.
Cu frunze roşii îl plîngeau arţarii,
Mestecenii îl înveleau cu foi.
(Balada postaşului).

Fără îndoială că Ion Brad a învăţat mult din frumuseţea simplă a cîntecelor populare: binefăcătoarea lor influenţă se resimte în majoritatea poeziilor. Poetul a înţeles nu numai frumuseţea cîntecului popular ci şi adînca, grava lui înţelepciune bătrînească, apropierea nemijlocită de bucuriile şi frămîntările majore ale poporului. Aceste succese dobîndite de poet pe linia înţelegerii adînci a învăţămintelor ce pot fi trase din bogăţia cîntecului popular se întrevăd limpede în dramatica poezie „Petre Ciorba zace-n lut". Moartea chiaburului pedepsit pentru păcatele sale grele este un prilej nu de a face concesii sentimentale („despre morţi numai de bine") ci de a reda cu forţă ura adîncă şi firească pe care ţăranii muncitori o nutresc faţă de chiaburi. Petre Ciorba devine în poezia lui Ion Brad un simbol al asupritorului hămesit ca o fiară şi care spre dreapta satisfacţie a celor pînă mai ieri asupriţi, îşi primeşte mult meritata osîndă:

Petre Ciorba zace-n lut.
Nici cîntat şi nici lăut.
Hăituit şi-nconjurat,
A fugit cîndva din sat
Colo-n munţii pădureţi,
Cu jivine şi mistreţi.
Şi venea noaptea să taie
Om şi pruncul din copaie,
Să dea foc, să dea pîrjol,
Să rămînă satul gol.

Cele două versuri de la începutul poeziei („Petre Ciorba zace-n lut — nici cîntat şi nici lăut") cuprind în ele nu numai imensa satisfacţie a pedepsirii criminalului ci sugerează — în acelaşi timp — cu maximă economie de cuvinte meschinăria şi uscăciunea unei vieţi duşmănoase poporului. Dîndu-şi seama de forţa acestor versuri poetul le foloseşte ca un refren ce indică un avertisment teribil tuturor celor care vor să păşească pe drumul lui Petre Ciorba. Ura ţăranilor faţă de chiabur e copleşitoare; ea aşterne lespedea morţii pe viaţa lui Petre Ciorba. E ura strînsă în ani şi ani de samavolnicii şi nedreptăţi. Brad foloseşte procedeul, inspirat din poezia populară, de a pune netrebnicul în poziţia de a se ascunde în cele mai ferite ascunzişuri nu pentru a arăta dibăcia acestuia, ci pentru a ridica la temperatura cea mai înaltă sentimentul urii drepte:

Chiar de-ar vieţui sub ape,
Şarpe nu-i să ne mai scape!
Pasăre de-ar fi să fie
Nu ne scapă la mînie!

Vorbind despre oameni simpli cărora le repugnă tot ce e declamatoriu, afişarea ostentativă a sentimentelor, retorismul, Ion Brad, de cele mai multe ori păstrează materialul de viaţă la dimensiunile lui fireşti; poeziile impresionînd tocmai prin atmosfera lor sobră, reţinută.

Acest sicriu în care, fără grai,
Te mai privesc, s-aseamănă prea bine
Cu leagănul în care legănai,
Pe rînd, vreo- încă şase după mine.
(„Mamei").

Durerea se împleteşte cu recunoştinţa feciorilor pentru cea care în ciuda vremurilor vitrege ale trecutului i-a crescut cu nespusă dragoste:

Era un leagăn cu tălpici de lemn,
Legat cu brîu de lînă pe deasupra.
Mai ştiu: bunicul îi dădea îndemn
Şi murmura ca pentru sine „hupa"!

Fără s-o minimalizeze, poetul dă durerii adînci, o semnificaţie larg-umanistă prin asemănarea sicriului — simbol al morţii, — cu leagănul — simbol al vieţii. Evocarea trecutului e realizată cu amănunte precise, cotidiene, („Era un leagăn cu tălpici de lemn,/legat cu brîu de lînă pe deasupra") care dezvăluie nu numai intensitatea durerii ci şi adîncimea ei, sugerează strînsa legătură sufletească dintre mamă şi feciorii săi. Ce păcat însă că una din greşelile răspîndite şi în versurile altor poeţi l-a împiedicat pe Ion Brad să ne transmită emoţia pînă la capăt. Ion Brad a căutat să ne prezinte indirect figura mamei care şi-a educat feciorii în spiritul adevărului şi al cinstei.

Şi lîngă mine toţi s-au adunat
Unul veni de unde fierbe-oţelul,
Altu-şi lăsase arma, ca soldat,
Altul, bobina — sora mea, penelul.

Nu ştim de ce în această strofă poetul renunţă la atmosfera gravă creată pînă aci, şi înlocuieşte imaginea artistică cu o idee generală.

Străbătînd paginile noului volum al lui Ion Brad întîlneşti din păcate destul de des această greşeală. Confundînd simplitatea cu simplismul, renunţînd la prezentarea complexă a figurilor oamenilor simpli unele dintre poeziile lirice ale lui Ion Brad sînt construite pe scheletul fabulei: după o expunere logică şi argumentată urmează concluzia didactică şi moralizatoare. Viaţa oamenilor simpli ne este prezentată ca un fel de biografie moralizatoare. A construi o poezie lirică după chipul şi asemănarea fabulei este desigur un lucru puţin inspirat: poeziei i se răpeşte deplina sa frumuseţe. Această greşeală e mai pregnantă în poezia „Văcarul". După ce caută zadarnic să „învioreze" biografia, poetul conchide didactic, într-o strofă vlăguită de capacitatea de a emoţiona:

Căci el, văcarul astăzi nu-i
Copilul tuturor şi-al nimănui,
Iar pentru dragostea ce-o are
De sat, de oameni, de cîntare,
De bunurile noastre toate
Cu greu crescute şi adunate,
Ţăranii harnici l-au chemat:
Să fii, văcare, deputat!
(Văcarul)

Trebuie mărturisit lui Ion Brad „cu sufletul deschis" faptul că nu ştie, de cele mai multe ori să, sfîrşească o poezie.

În mod cu totul miraculos spre sfîrşitul poeziilor, Ion Brad îşi pierde calităţile lirice căpătînd, în schimb, vizibile înclinaţii spre didacticism. Adeseori frumuseţea unei poezii este suprimată printr-o strofă unde imaginea artistică lasă locul ideilor generale, spre sfîrşit poezia se „dilată", ideea ei de bază devenind greu de identificat.

Noi cei tineri, noi din orice ţară,
Să n-avem odihnă, nici somn bun,
Pînă cînd din lume o să piară
Ultimele hohotiri de tun!
(Pentru unii fost-au prea tîrziu)

Uneori Ion Brad creează imagini artistice de dimensiuni cosmice atunci cînd logica i-ar fi cerut o imagine simplă. Crearea unei imagini cosmice în mod arbitrar are darul să stîrnească anularea emoţiei artistice. În „Pentru unii fost-au prea tîrziu" poetul spune la un moment dat:

Însă dorm acum, tăcuţi şi reci,
Lîngă ape, lîngă munţi albaştri.
Mamele nu uită-n veci de veci
Ochii lor sclipind cu mii de aştri.

Luată în sine, imaginea de la sfîrşit nu este lipsită de o anumită frumuseţe! Dar vastitatea ei ne împiedică să vedem ceea ce trebuia văzut: fireasca, omeneasca durere a mamei. Imaginea, în loc să ne facă acest lucru apropiat, ni-l îndepărtează, ni-l estompează, prin vastitatea ei.

Se ghiceşte lesne în lirica lui Ion Brad ca o notă predominantă, temperamentul unui tînăr care abia acum intră în vîltoarea vieţii, unde alături de gingăşii şi naivităţi se întrevăd primele simptome de maturizare. Admiraţia romantică faţă de trecutul de luptă al poporului („Călăreţul necunoscut", „Curtea lui Galuzinschi") nu este totuşi lipsită de concluzii adînci, imediate. Incertitudinea fericirii în dragoste se împleteşte cu o fermecătoare naivitate şi gingăşie sufletească („Rîndunelele"). În ciclul „Cîntecul tinereţii" scris cu prilejul Festivalului de la Bucureşti, întrezărim acelaşi suflet de adolescent, trăind, însă, un proces de maturizare mai vizibil. Tinerii doresc pacea în mod firesc şi organic; ei văd în ea pavăza năzuinţelor lor tinereşti. Dar această năzuinţă spre pace nu vine numai ditr-o izbucnire interioară, ci şi din experienţa unei vieţi care a cunoscut timpuriu asprimea războiului.

În lirica de dragoste se întrevede de cele mai multe ori chipul tînărului de o mare curăţenie sufletească, care iubeşte cu gingăşie şi discreţie, fără să-şi dezvăluie zgomotos sentimentele. Dar uneori Ion Brad trădează adevărul sufletului simplu, înlocuieşte sinceritatea şi gingăşia cu declamatorismul vlăguit de pasiune. Poeziei „Iubitei" îi lipseşte pasiunea; dragostea nu este prezentată în marea ei gravitate şi frumuseţe, ci ca o problemă minoră scutită şi de mari frămîntări şi de mari bucurii. Desigur că Ion Brad este un poet al optimismului în dragoste, dar optimismul devine enervant şi supărător cînd exclude pasiunea. Eroul liric, vrînd să pară prea modest, are o atitudine nefiresc de lucidă şi de sobră faţă de calităţile iubitei:

Sînt multe fete mai frumoase poate,
Mai zvelte, mai mlădii, mai dragi oricui,
Dar eu pe tine te-am ales din toate,
Căci pentru mine alta-n lume nu-i.

Toată poezia dă impresia neplăcută că eroul liric nu e îndrăgostit, ci caută cu disperare iubitei calităţi imaginare ca să ne convingă că sufletul cunoaşte zbuciumul dragostei. Imaginea deşertului african folosită de poet cu intenţia de a ne dovedi forţa dragostei nu ne sugerează decît că în acest caz poezia însăşi e pustiită de sentimente vii, emoţionante.

Fidel faţă de sufletul tînărului, unele din poeziile lui Ion Brad sînt străbătute de romantism, de dorinţa de a vedea cu mult înainte („Călătorie pe străzile Clujului în anul 2000"). Ion Brad nu reuşeşte însă să fie un romantic îndrăzneţ, cutezător, aşa cum într-adevăr este tineretul. Pentru anul 2000 el vede prea puţine lucruri: apariţia unor noi întreprinderi, troleibuze în număr mai mare, desfiinţarea serviciului spaţiului locativ etc. În poezia „În faţa unei vitrine", el reproşează unor poeţi pe bună dreptate, lipsa unei imaginaţii bogate. Dar aşa precum titlul cărţii, „Cu sufletul deschis" poate fi interpretat ca o autoapreciere pozitivă, observaţia din „În faţa unei vitrine" poate fi interpretată ca o autocritică a poetului. Într-adevăr, multe dintre versurile sale dovedesc cuminţenie, lipsă de îndrăzneală şi de fantezie. Desigur, calităţile poetice nu pot fi transplantate de la un poet la altul. Dacă această operaţie ar fi posibilă, un schimb între doi poeţi tineri, Ion Brad şi Ştefan Iureş s-ar fi soldat cu substanţiale avantaje reciproce. Ion Brad ar putea prelua de la Ştefan Iureş străduinţa spre îmbogăţirea inventivităţii artistice, tot aşa precum Iureş ar putea învăţa de la Ion Brad simplitatea de care duce încă atîta lipsă.

Arătam la începutul însemnărilor noastre că versurile lui Ion Brad au muzicalitatea şi simplitatea cîntecului. Mai mult decît versurile altor poeţi, cele ale lui Ion Brad sînt create parcă cu deosebire pentru muzică, pentru cîntec, amintind în această privinţă, într-un anume sens de marele poet sovietic Isacovschi. Slobode de imagini încărcate, greoaie, de întorsături inutile ale frazelor, ele au simplitatea şi fluiditatea pe care cîntecul o cere:

Şi şase nopţi şi zile şase,
Nici apă nu i-au dat să bea..
Chiar temnicerul se mirase
Că Gheorghe Doja nu murea.

L-au scos apoi în cîmp, afară,
Şi-au strîns în jur iobagii, mii
Pe tron de foc îl aşezară
Incins de flăcări aurii.
(La moartea lui Gheorghe Doja)

În ciuda tuturor chinurilor cumplite, Gheorghe Doja, ca un simbol al marii vitalităţi a poporului, ca un simbol răscolitor al justeţei cauzei sale, nu poate fii înfrînt. Ideea de bază a poeziei este bine subliniată de muzica gravă şi eroică creată de poet.

Largi, generoase, pline de „oxigen", de „spaţiu", libere de o imagistică exagerată, de raţionamente intelectualiste, — ca în unele din poeziile lui Iureş bunăoară — simple, adresîndu-se direct inimii, versurile lui Ion Brad sînt născute organic pentru cîntec.

Ion Brad trebuie însă, să mai înveţe de la cîntecul popular, arta de a fi zgîrcit cu cuvintele sale. În viaţă, ca şi în poezie, cine vorbeşte peste măsură, fără zăgaz, sfîrşeşte prin a deveni plicticos. În poezia „Cu sufletul deschis", sentimentele sînt pur şi simplu strivite de o adevărată avalanşe verbală. Tot de la cîntecul popular, Ion Brad trebuie să mai înveţe dragostea pentru o limbă plastică, plină de nuanţe.

Poet la început de drum, Ion Brad mai are desigur multe probleme de rezolvat. Cronicele lui Radu Lupan şi Gh. Achiţei publicate în „Gazeta literară" şi respectiv „Contemporanul" nu sînt de natură să însemne un ajutor real pentru tînărul poet. Cei doi cronicari trec cu uşurinţă peste problemele creaţiei lui Ion Brad şi cu generozitate emit numeroase aprecieri laudative la adresa poetului, scutindu-l de asprimea unor observaţii critice substanţiale. Poet talentat, exigent şi cinstit faţă de creaţia sa, Ion Brad nu are nevoie de filantropia unor critici superficiali. Noua şi emoţionanta sa poezie „Balada împuşcaţilor" publicată recent în „Contemporanul" dovedeşte că Ion Brad îşi priveşte creaţia cu mai multă exigenţă decît unii critici generoşi, străduindu-se să devină un poet în „înţelesul grav al cuvîntului".

TEODOR MAZILU

*) ION BRAD: „Cu sufletul deschis" — volum apărut în Editura de Stat pentru Literatură şi Artă.

Cu prilejul celei de a 9-a aniversări a eliberării Coreei

Cu prilejul celei de a 9-a aniversări a eliberării Coreei de sub jugul imperialismului japonez de către glorioasa Armată Sovietică, ambasadorul R.P.D. Coreene la Bucureşti, Den Em, însoţit de membrii ambasadei, a depus o coroană de flori la Monumentul Eroilor Sovietici din Piaţa Victoriei.

La solemnitate au luat parte reprezentanţi ai Ministerului Afacerilor Externe şi al Forţelor Armate ale R.P.R.

Au fost de faţă reprezentanţi ai Ambasadei U.R.S.S. la Bucureşti.

După depunerea coroanei, asistenţa a păstrat un moment de reculegere în memoria glorioşilor ostaşi sovietici căzuţi în lupta pentru libertatea popoarelor.

(Agerpres)

Recepţia oferită de ambasadorul R.P.D. Coreene la Bucureşti

La 15 august, cu prilejul celei de a 9-a aniversări a eliberării Coreei de către glorioasa Armată Sovietică, ambasadorul R.P.D. Coreene la Bucureşti, Den Em, a oferit o recepţie la restaurantul „Pescăruş".

Au participat tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P.R., Gh. Apostol, prim secretar al C.C. al P.M.R., I. Chişinevschi, Chivu Stoica, vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri, P. Borilă, ministrul Industriei Alimentare, Al. Drăghici, ministrul Afacerilor Interne, M. Dalea, I. Fazecaş, secretari ai C.C. al P.M.R., M. Mujic, vicepreşedinte al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, S. Bughici, ministrul Afacerilor Externe, miniştri, membri ai C.C. al P.M.R., conducători ai instituţiilor centrale şi ai organizaţiilor de masă, fruntaşi ai vieţii ştiinţifice, culturale şi artistice, reprezentanţi ai presei romîne şi străine, oameni ai muncii.

La recepţie au participat membri ai corpului diplomatic: L. G. Melnikov, ambasadorul Uniunii Sovietice, W. Eggerath, ambasadorul R. D Germane, Stoian Pavlov, ambasadorul R. P. Bulgaria, J. Şedivy, ambasadorul R. Cehoslovace, Zequi Agolli, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. P. Albania I. Szipka însărcinat cu afaceri ad-interim al R. P. Ungare, Li En-ţiu, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. P. Chineze, L. Modrzejewski, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. P. Polone şi alţii.

Recepţia s-a desfăşurat într-o atmosferă tovărăşească.

(Agerpres)

O neînfricată luptătoare utecistă

Se împlinesc astăzi 25 de ani de cînd Haia Lifşiţ, secretară a Uniunii Tineretului Comunist din ţara noastră a fost asasinată de regimul criminal burghezo-moşieresc. Născută la 27 decembrie 1904 într-un orăşel de provincie, Haia Lifşiţ cunoaşte din fragedă copilărie urgia războiului imperialist, asuprirea orînduirii burghezo-moşiereşti. Încă de pe băncile şcolii Haia Lifşiţ ia legătură cu mişcarea muncitorească. Sfîrşitul liceului o găseşte pe Haia Lifşiţ luptînd neobosit în rîndurile Uniunii Tineretului Comunist însuşindu-şi zi de zi învăţătura marxist-leninistă, făurindu-şi educaţia comunistă. Numită institutoare la o şcoală ea începe să desfăşoare o vastă activitate revoluţionară. Copoii siguranţei au luat-o însă „la ochi" imediat. Au început urmăririle, persecuţiile. Haia Lifşiţ este scoasă din corpul institutorilor. Ea intră ca muncitoare la o fabrică. Exploatarea cruntă o îndîrjeşte şi mai mult în ura împotriva capitaliştilor.

In 1924 odată cu aruncarea partidului în ilegalitate, Haia este pentru prima oară arestată. Bătută la sînge, schingiuită cu cruzime ea n-a suflat însă nici un cuvînt. Acţiunea hotărîtă a tovarăşilor ei a smuls-o de data aceasta pe Haia din ghiarele călăilor şi tînăra luptătoare utecistă şi-a reluat locul în mişcarea tineretului revoluţionar. Au trecut ani. In vara anului 1928 Haia Lifşiţ, ca secretară a Uniunii Tineretului Comunist activa la Oradea, organizînd acolo scoaterea organului central de presă al U.T.C. „Tînărul Leninist", este arestată din nou de sbirii siguranţei. Împreună cu ceilalţi tovarăşi arestaţi la Oradea ea este supusă unor schingiuiri sălbatice. În zadar însă îi smulgeau unghiile cu cleştii de fier, în zadar se năpusteau asupra ei sbirii înarmaţi cu vergi de oţel. Haia n-a suflat un cuvînt, n-a răspuns la nici una din întrebările provocatoare ale anchetatorilor. Ea n-a putut fi învinsă după cum n-a putut fi învins partidul, după cum n-a putut fi învinsă lupta clasei muncitoare împotriva asupririi capitaliste, după cum nu poate fi oprit în loc soarele, viitorul. Transferată la Consiliul de război din Cluj, Haia Lifşiţ a transformat în scurtă vreme închisoarea într-o universitate, într-o şcoală de partid. Între timp sbirii puneau la cale procesul. Haia Lifşiţ a primit sarcina de răspundere de a transforma procesul ticălos într-un proces de acuzare împotriva duşmanilor poporului. Ea transformă boxa „acuzaţilor", într-o boxă a acuzatorilor. Cu fruntea sus, neînfricată Haia demască bestialitatea regimului burghezo-moşieresc şi pregătirile criminale de război împotriva Uniunii Sovietice. Înfricoşaţi de zdrobitoarele acuzări şi de puternica demascare făcută la proces de neînfricata utecistă procurorul a ordonat evacuarea ei din sală. Haia a fost condamnată la 8 ani temniţă grea ceea ce pentru sănătatea ei distrusă era egal cu exterminarea. Pentru grupul tovarăşei Haia alcătuit din opt bărbaţi şi o fată, reîncepură zilele lungi şi întunecate ale temniţei. Sub presiunea maselor guvernul manist venit la putere în 1929 a fost nevoit să acorde o amnistie. Deşi Haia Lifşiţ ar fi trebuit să beneficieze de această amnistie, justiţia de clasă a împiedicat punerea ei în libertate. Acest lucru a stîrnit un val de revoltă în rîndurile muncitorimii noastre, ca şi în rîndurile mişcării muncitoreşti internaţionale. Haia împreună cu întregul grup întemniţat a declarat greva foamei. In a 44 zi de grevă a foamei şi ca urmare a presiunii crescînde a maselor muncitoare s-a ordonat punerea în libertate a grupului de deţinuţi politici între care era şi Haia Lifşiţ. Haia e transportată la sanatoriu. Trei zile mai tîrziu ea moare asasinată de medicul sanatoriului care-i introdusese cu forţa în stomac printr-un furtun o cantitate mare de alimente.

Haia Lifşiţ moare cu fruntea sus aşa cum trăise. Ea moare încredinţată că partidul va duce mai departe spre victorie lupta pentru fericirea poporului muncitor.

Haia a fost asasinată dar idealul pentru care ea a luptat şi s-a jertfit n-a putut fi ucis. A venit o zi, tot o zi de august! 23 August 1944, cînd în condiţiile eliberării patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică forţele patriotice populare conduse de P.C.R. au răsturnat dictatura fascistă. Sîngele utecistei Haia Lifşiţ, sîngele lui Pavel Tcacenco, Filimon Sîrbu, Elena Pavel şi al altor eroi ai clasei muncitoare a curs pentru ca astăzi să putem construi socialismul în patria noastră. Astăzi cînd trăim măreaţa epocă a construirii socialismului în ţara noastră, cînd ne pregătim să sărbătorim aniversarea a zece ani de la eliberarea patriei, gloriosul deceniu, gîndurile noastre de recunoştinţă se îndreaptă către acei care ca Haia Lifşiţ şi-au jertfit viaţa pentru realizarea idealului scump — pentru socialism. Pilda uteciştilor ne stă astăzi ca un minunat exemplu de patriotism fierbinte îmbinat cu ideea nobilă a internaţionalismului proletar, ca un minunat exemplu de dragoste faţă de partid, faţă de cauza clasei muncitoare. Cu imaginea Haiei Lifşiţ în faţa ochilor să muncim cu mai mult avînt, să fim demni de jertfa ei, de jertfa uteciştilor căzuţi pentru zorile noastre luminoase de astăzi.

DECADA MANIFESTĂRILOR CULTURALE

Premiera operei „Povestea ţapului"

Duminică, în cadrul Decadei manifestărilor culturale, colectivul Operei Romîne de Stat din Cluj a prezentat pe scena Teatrului de Operă şi Balet al R.P.R., în premieră pe ţară, opera-basm „Povestea ţapului" de compozitorul clujan Max Eisicovici.

Realizată după libretul scris de Ilie Balea, laureat al Premiului de Stat şi Ion Bartalis, după o povestire a scriitorului sovietic Marşak, „Povestea ţapului" este o operă-basm în care elementele lirice şi feerice se îmbină cu momente comice şi dramatice de-a lungul unei acţiuni care se desfăşoară în trei acte şi cinci tablouri. Personajele şi acţiunea operei înfăţişează conflictul dintre principiul pozitiv al hărniciei, curajului şi binelui şi forţele întunecate ale răului.

Din distribuţie au făcut parte: Ion Piso, laureat al Premiului de Stat, Emil Mureşan, Ecaterina Vîlcovici, Jean Hvorov, C. Ursulescu, Vasile Şildan, Vasile Bărbieru, Ion Udrescu, Livia Liseanu, Elena Vătafu, Silvia Soltinschi şi alţii.

Conducerea muzicală a aparţinut lui Anatol Chisadji, iar direcţia de scenă lui Ilie Balea, laureat al Premiului de Stat, maestru de cor Lucian Surlaşiu, maestru de balet Roman Moravski. Decorurile au fost semnate de Walter Widmann, iar costumele au aparţinut Feliciei Avram-Andrasiu.

Premiera a fost primită cu căldură de public.

Serată literară

În cadrul Decadei manifestărilor culturale, luni în sala Studio a Teatrului Naţional „I. L. Caragiale" a avut loc o serată literară organizată de Ministerul Culturii şi Uniunea Scriitorilor din R.P.R.

Înainte de deschiderea manifestării poetul Mihai Beniuc secretar al Uniunii Scriitorilor a adus la cunoştinţa celor prezenţi încetarea din viaţă a poetului A. Toma, membru activ al Academiei R.P.R. laureat al Premiului de Stat, vechi şi devotat luptător pentru cauza poporului muncitor, luptător de frunte pentru o poezie nouă în ţara noastră. Creatorii pe tărîm literar şi artistic, oamenii muncii care au participat la această serată literară au păstrat un moment de reculegere în memoria preţuitului poet. Din volumul de versuri „Cîntul vieţii" al poetului A. Toma, poetul Eugen Frunză a citit apoi „Poezia Partidului".

Scriitorul Camil Petrescu a vorbit despre dezvoltarea literaturii romîneşti în cei 10 ani de la eliberarea patriei. Vorbitorul a subliniat importanţa care se acordă literaturii noastre, preţuirea pe care partidul şi poporul nostru muncitor o acordă scriitorilor şi creaţiei lor.

Poeţii şi scriitorii Mihai Beniuc, Cicerone Theodorescu, Marcel Breslaşu, Maria Banuş, Eugen Frunză, Zaharia Stancu, au citit din operele lor şi traduceri din versurile marilor poeţi sovietici V. Maiakovski şi Al. Tvardovski.

La serata literară şi-au dat de asemenea concursul cîntăreţii: Arta Florescu, artistă emerită a R.P.R., Yolanda Mărculescu, Valentin Teodorian şi Lila Cristescu.

(Agerpres).

Premiera marelui film „Scanderbeg"

În cea de a doua zi a festivalului filmului romînesc şi sovietic, organizat în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării ţării noastre, a fost prezentat în sala cinematografului „Patria" filmul artistic în culori „Scanderbeg", o producţie 1953 a studiourilor cinematografice „Mosfilm"-Moscova şi „Albania-Nouă"-Tirana.

Bazîndu-se pe o temă inspirată din trecutul de luptă al poporului albanez, filmul evocă figura eroului naţional George Castriota, cunoscut în istorie sub numele de Scanderbeg şi creează totodată o amplă frescă a războaielor duse de poporul albanez la începutul secolului XV pentru eliberarea sa.

Filmul e realizat în regia lui S. Iutkevici după scenariul de M. Popova. Muzica filmului este compusă de I. Sviridov.

Din distribuţie fac parte A. Horava (Scanderbeg). Besa Imami, S. Sokolovski, Adivie Alibali, V. Andjaparidz.

Concertul Filarmonicii de stat din Bucureşti

În grădina Boema, orchestra simfonică şi corul Filarmonicii de stat din Bucureşti au interpretat un concert dirijat de Constantin Silvestri, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat. Programul a cuprins 4 jocuri simfonice de Leon Klepper, poemul vocal-simfonic pentru bariton, cor mixt şi orchestră „Pe plaiuri moldovene" de Viorel Doboş, solist Al. Voinescu şi Simfonia I-a de Ion Dumitrescu, laureat al Premiului de Stat.

În mijlocul ţăranilor muncitori



In cadrul decadei manifestărilor culturale au loc zilnic numeroase manifestări culturale de masă. Pe scenele din parcuri, pe estrade, la sate, dau spectacole diferite ansambluri artistice.

Duminică de pildă, una din brigăzile artistice ale ansamblului U. T. M., cuprinzînd un cor, o echipă de dansuri, recitatori şi solişti, s-a deplasat în satul Valea Roşie (comuna Mitreni) din regiunea Bucureşti, unde a dat un spectacol. Ţăranii muncitori din sat şi-au primit oaspeţii cu multă prietenie. Chiar pe pajiştea din mijlocul satului ei s-au fotografiat împreună.

Apoi a început spectacolul. Pe scena căminului cultural, îmbrăcaţi în minunatele costume populare, dansatorii au interpretat dansul „Muşamaua". Ropote de aplauze au răsplătit pe solistul Lucian Roşca.

Ţăranii muncitori din sat iubesc mult opera marelui poet Gh. Coşbuc. De aceea ei s-au bucurat cînd Silvia Popovici şi Olga Săuţeanu au recitat „La oglindă" şi „Duşmancele". Corul brigăzii artistice a interpretat cu mult succes „Cîntec comsomolist" de Soloviev Sedoi, „În poeniţă", „Iac-aşa" şi alte cîntece. Spectacolul s-a încheiat cu dansul „Oaşul".

Aplauzele şi caldele mulţumiri ale sătenilor care au însoţit ansamblul pînă la plecarea din sat, au constituit o răsplată meritată a strădaniilor depuse de tinerii artişti.

Cărţi noi

LITERATURA ŞTIINŢIFICĂ ŞI TEHNICĂ

* * * „Studii şi referate privind istoria R.P.R.", partea I-a şi a II-a.
* * * „Războiul pentru independenţă", vol. VIII.
* * * „Documente — Războiul pentru independenţă", vol. I., partea I-a şi partea II-a.
V BABEŞ: „Opere alese", vol. I.
M. BABEŞ şi U. BOLBOAŞE: „V. Babeş — pagini alese".
C. I. PARHON: „Opere" vol. I, (neurologie).
C. DAICOVICI: „Cetatea dacică de la Piatra Roşie".
AL. ROSETTI: „Influenţa limbilor slave meridionale asupra limbii romîne".
* * * „Arta plastică în R.P.R.", (1944—1954).
GH. OPRESCU: „Pictorul Pop de Szathmary".

CĂRŢI APĂRUTE ÎN LIMBILE MINORITĂŢILOR NAŢIONALE

În limbile minorităţilor naţionale printre numeroasele cărţi apărute sau în curs de apariţie sînt:

CĂRŢI ÎN LIMBA UCRAINEANĂ:

M. SADOVEANU: „Bordeenii".
M. PREDA: „Desfăşurarea".

CĂRŢI ÎN LIMBA MAGHIARĂ:

HORVATH ISTVAN: „Brazdă peste haturi", ediţia II-a, „Versuri".
* * * „Zorile lui Balog Esti".
A. BARANGA: „Mielul turbat".
KISS IENÖ: „Versuri".
SZEMLER FERENCZ: „Din rădăcini".
SÜTÖ ANDRAS: „Opinci noi".
TAMAS GASPAR: Nuvele.
E. MAJTENJ: „Foc de tabără".
* * * „Povestiri populare maghiare".
NINA CASSIAN: „Nică fără frică".

CĂRŢI ÎN LIMBA GERMANĂ

C. CONSTANTIN şi A. ROGOZ: „Martin Rogers descoperă America".
G. SCHERG: „Giordano Bruno".
E. WITTSTOCK: „O lavă din Agnita".

AZI ÎN DECADĂ

Parcul de cultură şi odihnă „I. V. Stalin": Concertul simfonic al orchestrei cinematografiei, dirijor Mircea Basarab, ora 20. **Arenele Libertăţii**: Ansamblul M.F.A., ora 20. **Parcul de cultură şi sport „23 August"** — Ansamblul sindical de amatori, ora 20. **Teatrul de vară „N. Bălcescu"**: Sînziana şi Pepelea, ora 20. **Grădina „Filimon Sîrbu"**: Ansamblul de amatori sindicali, ora 20. **Teatrul de operă şi balet al R.P.R.**: Macul roşu. **Teatrul Naţional** (sala Comedia): Îndrăgostiţii ora 20. **Dalles**: Cvartetul radio, concert de muzică de cameră, ora 20. **Echipa artistică a C.C.A.** (str. Uranus 6). Spectacol de estradă, ora 20. **Teatrul Ţăndărică**: Umor pe sfori, ora 20.

FILME

Patria „R.P.R." şi „Marinică", Griviţa Roşie: Prieteni credincioşi.

Intîlniri

În Parcul de cultură şi odihnă „I. V. Stalin" are loc o discuţie între scriitori şi copii. Participă Sidonia Drăguşanu şi Dimitrie Gogă. Intîlnirea va avea loc la orele 19.

Un nou avînt în muncă

Conferinţa pe ţară a Uniunii Tineretului Muncitor a fost plină de învăţăminte şi pentru tinerii care muncesc în întreprinderile din Iaşi.

În toate uzinele, fabricile, în cooperativele meşteşugăreşti, tinerii în frunte cu utemiştii, au dat un nou avînt muncii. După Conferinţa pe ţară s-a extins mai mult întrecerea pe profesii pentru cîştigarea titlului de „cel mai bun strungar, turnător, lăcătuş, textilist etc.".

Însemnate sînt realizările dobîndite de tinerii de la Fabrica „Moldova-Tricotaje". Utemistele Elena Răutu, Raşela Grümberg, Anica Cosma şi Maria Ciocă sînt în fruntea întrecerii, întrecîndu-şi zilnic normele cu 10—18 la sută.

De curînd sectorul filatură al fabricii „Ţesătura" a fost încredinţat tineretului. În mai puţin de o lună, în cadrul sectorului, au fost înfiinţate încă 4 brigăzi de producţie. În prima decadă a lunii august, sectorul tineretului de la Fabrica „Ţesătura" din Iaşi a dat peste plan 1470 kg. fire de bumbac de calitate superioară.

În urma iniţiativei organizaţiei U.T.M. de la cooperativa de producţie meşteşugărească „1 Mai" din Iaşi a fost înfiinţată o nouă secţie de bunuri de larg consum formată din tineri. Aici se confecţionează numeroase articole pentru copii cum sînt: rochiţe, costumaşe marinar, cămăşuţe şi altele. În ultimele 10 zile, tinerii din această secţie au produs peste plan cu 5,8 la sută mai multe confecţii.

(Agerpres)

INFORMAŢII

Luni dimineaţa, a părăsit Capitala W. Jh. Sandberg, directorul muzeelor din Amsterdam, pictor, membru în comisia pentru arte a U.N.E.S.C.O., care a vizitat ţara noastră la invitaţia Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea.

★

La invitaţia Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, luni dimineaţa au sosit în Capitală Feng-Chih şi Tien-Chien, scriitori chinezi, care vor vizita ţara noastră în cadrul acordului de colaborare culturală dintre Republica Populară Romînă şi Republica Populară Chineză.

(Agerpres)

RAPORTUL LUI CIU EN-LAI
CU PRIVIRE LA SITUAȚIA INTERNAȚIONALĂ
PREZENTAT LA CEA DE A 33-a ȘEDINȚĂ
A CONSILIULUI GUVERNAMENTAL POPULAR CENTRAL

PEKIN 16 (Agerpres). — China Nouă transmite textul raportului cu privire la situația internațională, prezentat la 11 august, la cea de a 33-a ședință a Consiliului Guvernamental Popular Central de Ciu En-lai premierul Consiliului Administrativ de Stat și ministrul Afacerilor Externe al R.P. Chineze.

La începutul raportului său, Ciu En-lai a subliniat că de la crearea ei, Republica Populară Chineză a declarat în repetate rînduri că este gata să stabilească și să dezvolte relații diplomatice cu orice țară pe baza principiilor de egalitate, avantaje reciproce și respectarea reciprocă a integrității teritoriale și a suveranității, iar în problemele internaționale s-a pronunțat consecvent pentru scopurile nobile ale păcii în lumea întreagă și ale progresului omenirii. Dar cercurile agresive din Statele Unite, care nu se pot împăca cu faptul că dominația reacționară a clicii ciankaișiste trădătoare sprijinită de Statele Unite a fost înlăturată de poporul chinez, au adoptat o poziție dușmănoasă față de poporul de 600.000.000 al Chinei care a fost eliberat, punînd la cale o intervenție armată împotriva lui și amenințînd cu război. Subliniind că politica de agresiune promovată de cercurile agresive din Statele Unite constituie izvorul unei amenințări permanente pentru pace în Asia și în lumea întreagă, Ciu En-lai a atras atenția asupra faptului că S.U.A. și-au intensificat în ultimul timp activitatea de subminare împotriva păcii în Asia.

De aceea, a declarat Ciu En-lai, pentru a asigura pacea și securitatea în Asia și în întreaga lume este necesar de a zădărnici uneltirile cercurilor agresive din Statele Unite care au drept scop crearea unei încordări și de a lovi în mod sistematic în politica lor agresivă. Sarcinile ce ne stau astăzi în față constau în a asigura împreună cu alte țări cointeresate deplina traducere în viață a acordurilor cu privire la restabilirea păcii în Indochina, realizate la conferința de la Geneva, și a depune toate eforturile, ca și pînă acum, pentru a obține reglementarea pașnică a problemei coreene; în a lua măsuri hotărîte pentru eliberarea Taiwanului în scopul asigurării suveranității și integrității teritoriale a Chinei; în a întări și dezvolta colaborarea pașnică a Chinei cu celelalte țări ale lumii în conformitate cu cele cinci principii: respectarea reciprocă a integrității teritoriale și suveranității, neagresiunea reciprocă, neintervenția unui stat în treburile interne ale altui stat, egalitate și avantaje reciproce, precum și coexistență pașnică; în a depune toate eforturile pentru instaurarea unei păci colective în Asia.

Trecînd la chestiunea rezultatelor conferinței de la Geneva, Ciu En-lai a arătat că conferința a întîmpinat numeroase obstacole și greutăți în cursul lucrărilor ei. Principalul vinovat de aceste obstacole și greutăți a fost guvernul Statelor Unite. In tot timpul conferinței, atunci cînd ea dezbătea problema reglementării pașnice în Coreea, guvernul Statelor Unite și marioneta sa, clica lui Li Sin Man, au acționat arbitrar și au sabotat conferința. In sfîrșit, guvernul Statelor Unite a obligat unele țări participante la conferință să prezinte o așa numită „declarație comună“ provocînd astfel o tergiversare a lucrărilor conferinței și reușind să facă ca conferința să nu poată rezolva sarcina reglementării pașnice a problemei coreene. In problema indochineză la conferință au fost realizate în cele din urmă acorduri cu privire la restabilirea păcii în Indochina.

Cu toate că unele puncte ale acestor acorduri nu sînt pe deplin satisfăcătoare, succesul conferinței de la Geneva în problema restabilirii păcii în Indochina este colosal. Faptul că nu s-a putut realiza un acord în problema coreeană nu trebuie să diminueze importanța acestui succes.

Acordurile cu privire la restabilirea păcii în Indochina au fost realizate la conferința de la Geneva pe baza recunoașterii de către Franța a drepturilor naționale ale popoarelor Indochinei.

După ce a expus prevederile acordurilor realizate la Geneva, Ciu En-lai a declarat în continuare:

Tocmai datorită eforturilor depuse în comun de popoarele Indochinei, de poporul francez și de popoarele iubitoare de pace din lumea întreagă, și în special, datorită luptei îndelungate pe care a dus-o poporul vietnamez sub conducerea lui Ho Și Min, președintele Republicii Democrate Vietnam, conferința de la Geneva a putut realiza un atît de mare succes. Politica de menținere a păcii generale și de sprijinire a colaborării internaționale promovată necontenit de Uniunea Sovietică, a jucat un rol important la conferința de la Geneva. Spiritul de compromis, manifestat de Franța și Anglia la conferința de la Geneva, precum și eforturile depuse de țările de la Colombo (India, Indonezia, Pakistan, Birmania și Ceylon care au luat parte la conferința de la Colombo N.R.) în special ale Indiei, în vederea încheierii armistițiului în Indochina, au contribuit de asemenea la succesul conferinței de la Geneva. Rolul pe care l-a jucat Republica Populară Chineză la conferința de la Geneva a fost unanim recunoscut și el nu poate fi în nici un fel ignorat de cercurile agresive ale Statelor Unite.

Realizarea acordurilor în problema restabilirii păcii în Indochina, obținută la conferința de la Geneva, nu înseamnă încă traducerea în fapt a acestor acorduri. Chiar în momentul cînd aceste acorduri au fost realizate la conferința de la Geneva, guvernul Statelor Unite a declarat că refuză să participe alături de celelalte țări care au participat la conferință la sarcina comună de asigurare a restabilirii păcii în Indochina. Este clar că cercurile agresive din Statele Unite nu vor permite înfăptuirea nestînjenită și deplină a acordurilor realizate la conferința de la Geneva. In ultimul timp, cercurile agresive din Statele Unite îndeamnă intens Australia, Noua Zeelandă, Tailanda și Filipinele la crearea așa numitului bloc defensiv al Asiei de sud-est, încercînd să atragă la crearea lui Anglia și Franța, ba chiar încercînd să determine țările de la Colombo să participe la acest bloc.

Nu este greu de înțeles că acest bloc se organizează, îndeosebi, împotriva Chinei și cu scopul de a submina colaborarea colectivă în problema indochineză a țărilor participante la conferința de la Geneva. Dacă vreuna din aceste țări se va alătura cercurilor agresive din Statele Unite în aceste acțiuni de dezbinare, cauza comună a restabilirii păcii în Indochina va fi primejduită, iar aplicarea acordurilor cu privire la armistițiu în Indochina poate fi zădărnicită.

De aceea, noi credem cu tărie că țările cointeresate trebuie să asigure în comun aplicarea deplină a acordurilor cu privire la restabilirea păcii în Indochina și să se opună energic planului cercurilor agresive din Statele Unite, îndreptat spre zădărnicirea acordurilor de la Geneva prin organizarea așa numitului bloc defensiv al Asiei de sud-est.

Ciu En-lai a consacrat o parte considerabilă din raportul său problemei reglementării litigiilor internaționale pe calea tratativelor pașnice.

In timpul conferinței de la Geneva, a declarat Ciu En-lai, au fost îmbunătățite relațiile dintre Republica Populară Chineză și Regatul Unit. Această îmbunătățire va permite să crească posibilitățile de stabilire a unor relații normale între China și țările occidentului. In această perioadă s-au îmbunătățit de asemenea relațiile în domeniul schimburilor comerciale și culturale dintre China și țările apusene.

Faptul că în problema restabilirii păcii în Indochina conferința de la Geneva a reușit să realizeze un acord practic cu privire la reglementarea problemelor politice, dă noi speranțe pentru reglementarea politică a problemei coreene. Noi sîntem fermi în convingerea noastră că este absolut necesar să se reglementeze cît mai curînd problema unificării pașnice a Coreei în condițiile prin care să se asigure unitatea națională a Coreei și asigurarea păcii în Asia și în întreaga lume.

Cercurile agresive din Statele Unite nu numai că subminează pacea și provoacă dezbinare în problema Coreei și Indochinei, dar instigă de asemenea la crearea unor blocuri militare ostile în Extremul Orient, în Asia de sud-est, în Orientul Mijlociu și creează o nouă încordare în Asia. Popoarele Asiei doresc însă pacea și colaborare, iar nu război și vrajbă. Delegația Republicii Populare Chineze a prezentat la conferința de la Geneva propunerea ca țările Asiei să se consulte între ele în scopul de a depune eforturi comune, asumîndu-și obligațiile reciproce corespunzătoare în vederea menținerii păcii și securității în Asia. Această propunere a noastră nu are în vedere înlăturarea vreunei țări. Referindu-se la vizita făcută în India și Birmania și la declarațiile comune chino-indiană și chino-birmană, Ciu En-lai a spus:

In aceste declarații comune, cele trei guverne au căzut de acord în unanimitate să adopte cele cinci principii — respectarea reciprocă a integrității teritoriale și a suveranității, neagresiunea, neamestecul unui stat în treburile interne ale altuia, egalitatea și avantaje reciproce și coexistență pașnică — ca principii călăuzitoare de bază în raporturile dintre China și India și dintre China și Birmania. Sîntem de părere că aceste cinci principii ale coexistenței pașnice pot fi aplicate de asemenea în relațiile dintre diferitele țări și în relațiile internaționale în general.

Cînd am discutat problema restabilirii păcii în Indochina cu Ho Și Min, președintele Republicii Democrate Vietnam, în timpul întîlnirii noastre la frontiera dintre China și Vietnam, președintele Ho Și Min și-a exprimat părerea că aceste cinci principii sînt aplicabile întru totul pentru întărirea și dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre Vietnam, Laos și Cambodgia. Considerăm că dacă aceste cinci principii vor fi sprijinite și de alte țări, teama și îngrijorarea care există între țările ce au atitudini ostile una față de alta, vor ceda locul sentimentului securității și încrederii reciproce; atunci ar fi cu putință să se stabilească zone noi și mai largi ale păcii în Asia și să se împiedice ca cercurile agresive din Statele Unite să transforme aceste zone în focare ale războiului și ale organizării de blocuri militare ostile. In conformitate cu această politică, Guvernul Popular Central va depune eforturi neobosite în interesul stabilirii unei păci colective în Asia.

Referindu-se în continuare la vizita delegației chineze în Republica Democrată Germană, Ciu En-lai a subliniat că poporul chinez este în aceeași măsură preocupat de menținerea păcii în Europa, ca și în Asia. In timpul tratativelor, ambele părți au căzut de acord că reînarmarea de către Statele Unite a Germaniei occidentale și a Japoniei nu are ca scop întărirea autoapărării Germaniei și Japoniei, ci crearea unei amenințări pentru pacea în Europa și în Asia.

De aceea, lupta împotriva reînarmării Germaniei occidentale și a Japoniei a devenit o sarcină comună a tuturor popoarelor iubitoare de pace. In ceea ce privește situația din Europa, unificarea pașnică a Germaniei constituie o problemă vitală.

Ciu En-lai a declarat în continuare că Guvernul Republicii Populare Chineze sprijină întru totul propunerile Guvernului Sovietic, cuprinse în Nota din 24 iulie și în declarația din 4 august.

Dacă în Europa se va crea sistemul de securitate colectivă, aceasta va contribui la menținerea păcii nu numai în Europa, dar și în Asia și în întreaga lume.

După ce a vizitat Republica Democrată Germană, delegația Republicii Populare Chineze a vizitat Republica Populară Polonă, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Populară Mongolă. In timpul vizitei noastre în aceste patru țări frățești ne-am pătruns de conștiința îmbucurătoare a forței crescînde a tuturor țărilor frățești, în frunte cu Uniunea Sovietică, și a puternicei lor solidarități.

Partea finală a raportului său, Ciu En-lai a consacrat-o politicii cercurilor agresive din S.U.A. față de Republica Populară Chineză.

Cercurile agresive din Statele Unite, a declarat Ciu En-lai, încearcă în mod sistematic să săvîrșească o intervenție armată amenințînd China cu război de pe trei fronturi și anume: de pe Taiwan, din Coreea și din Indochina. In prezent, odată cu încheierea armistițiului în Coreea și restabilirea păcii în Indochina, încordarea în Asia slăbește treptat și tocmai din această cauză cercurile agresive din Statele Unite, în străduința lor de a crea din nou încordare, încearcă să extindă intervenția armată prin folosirea mai intensă a grupului trădător al lui Cian Kai-și, adăpostit în Taiwan, pentru a duce un război pirateresc împotriva Chinei continentale și a regiunilor de litoral.

Din momentul ocupării Taiwanului, guvernul Statelor Unite a supus controlului său treburile militare, politice și economice ale Taiwanului transformîndu-l într-o colonie a S.U.A., precum și într-o bază militară în vederea unui atac asupra țării noastre. In Organizația Națiunilor Unite, guvernul Statelor Unite impune cu forța pe reprezentanții grupului trădător al lui Cian Kai-și, drept așa ziși reprezentanți ai Chinei. Recent au avut loc concomitent la Washington și Taipeh tratative între cercurile agresive din Statele Unite și grupul trădător al lui Cian Kai-și cu privire la încheierea așa numitului tratat bilateral de securitate mutuală.

In același timp, cercurile agresive din Statele Unite caută să închege așa numita uniune defensivă din Asia de nord-est formată din reacționarii japonezi, clica lui Li Sin Man și clica trădătoare a lui Cian Kai-și. Cercurile agresive din Statele Unite au și trimis în această regiune unitățile lor militare maritime și aeriene, pentru a demonstra în permanență forța lor, pentru a săvîrși acte de provocare la frontierele țării noastre și a sprijini blocada litoralului nostru exercitată de grupul trădător al lui Cian Kai-și. La 23 iulie a.c. avioane militare americane au efectuat un atac revoltător asupra avioanelor noastre care patrulau deasupra insulei Hainan doborînd două din ele. Toate acestea demonstrează că suferind înfrîngeri repetate, cercurile agresive din Statele Unite, nu ezită să recurgă în mod sistematic, la disperate acte ostile împotriva poporului de 600 milioane al țării noastre. Toate aceste acțiuni constituie provocări fățișe cu caracter extrem de grav, îndreptate împotriva poporului chinez și a celorlalte popoare iubitoare de pace din Asia și din întreaga lume.

Guvernul Republicii Populare Chineze declară din nou că Taiwanul este un teritoriu chinez inalienabil, că ocuparea lui de către Statele Unite este cu totul de neîngăduit și că este de neîngăduit în aceeași măsură ca acest teritoriu să fie pus sub tutela Organizației Națiunilor Unite. Eliberarea Taiwanului constituie un drept suveran al Chinei și o chestiune internă a Chinei; nu vom îngădui nici un fel de amestec străin. Orice acorduri încheiate între guvernul Statelor Unite și grupul trădător al lui Cian Kai-și, care s-a statornicit în Taiwan, vor fi nelegale și lipsite de orice putere. Dacă vreun agresor din afară va îndrăzni să împiedice poporul chinez să elibereze Taiwanul, dacă el va îndrăzni să atenteze la suveranitatea noastră și să violeze integritatea teritoriului nostru, dacă el va îndrăzni să se amestece în treburile noastre interne, va trebui să-și asume răspunderea pentru toate urmările grave decurgînd din aceste acte agresive.

Țările care au participat la conferința de la Geneva și-au luat obligația să respecte în relațiile lor cu cele trei state ale Indochinei, suveranitatea, independența, unitatea și integritatea teritorială a acestor state și să se abțină de la orice fel de intervenție în treburile interne ale acestor state. Considerăm că aceste principii trebuie să fie aplicate în relațiile dintre toate țările. China nu are nici un fel de intenții de a atenta la teritoriul altor state și nu va admite în nici o împrejurare nici un fel de atentat la teritoriul său din partea altor state. China nu are nici o intenție de a viola suveranitatea altor țări și nu va îngădui în nici o împrejurare nici un fel de violare a suveranității sale de către alte țări. China nu are nici o intenție de a se amesteca în afacerile interne ale altor state și nu va îngădui în nici o împrejurare nici un fel de amestec în treburile interne ale Chinei din partea altor state. China nu va amenința niciodată securitatea altor țări și în nici o împrejurare nu va admite nici un fel de amenințare a securității Chinei din partea altor state.

Este necesar să arătăm că continuînd să ocupe Taiwanul, să asigure apărarea grupului trădător al lui Cian Kai-și și să săvîrșească intervenția armată, cercurile agresive din Statele Unite nu numai că violează integritatea noastră teritorială și suveranitatea noastră și se amestecă în treburile noastre interne, dar și sporesc de asemenea primejdia unui război în Extremul Orient și intensifică încordarea internațională împiedicînd în acest fel China și alte țări să se bucure de binefacerile păcii.

In aceste împrejurări, cînd cercurile agresive din Statele Unite creează în mod sistematic o încordare în Extremul Orient și apără grupul trădător al lui Cian Kai-și în războiul dus de el împotriva regiunilor noastre de litoral și a insulelor noastre, s-a produs recent un incident regretabil, constînd din faptul că, din greșeală, a fost doborît un avion civil englez. Ne exprimăm întreaga simpatie față de victimele acestui nefericit incident. In același timp, considerăm că este și mai necesar să ne opunem provocărilor Statelor Unite manifestate sub forma de intervenție armată și amenințări de război în Extremul Orient, deoarece politica de agresiune dusă de Statele Unite este sursa tuturor dezastrelor și nenorocirilor.

Este necesar să subliniem că provocarea unui război mondial este menirea clicii trădătoare ciancaișiste. Acest mănunchi de trădători este un dușman fățiș nu numai al poporului chinez, ci și al tuturor popoarelor iubitoare de pace din Asia și din întreaga lume. Pentru a se putea slăbi mai departe încordarea internațională, pentru a se putea consolida și lărgi pacea, asigurată în urma armistițiului din Indochina, și pentru ca cele cinci principii ale coexistenței pașnice să poată fi aplicate pe de-a întregul este absolut necesar ca Republica Populară Chineză să elibereze Taiwanul și să lichideze grupul trădător al lui Cian Kai-și.

Lupta poporului chinez pentru eliberarea Taiwanului este o luptă pentru apărarea păcii generale.

Eliberarea Taiwanului constituie o sarcină istorică de onoare a poporului chinez. Numai eliberînd Taiwanul de sub dominația grupului trădător al lui Cian Kai-și, numai îndeplinind această sarcină de onoare, vom realiza unificarea deplină a marei noastre patrii și vom obține victoria deplină în măreața cauză a eliberării poporului chinez, vom întări și mai mult pacea și securitatea în Asia și în întreaga lume.

Poporul chinez și armata populară de eliberare trebuie să-și dubleze eforturile în toate domeniile, trebuie să-și ridice vigilența, să nu admită auto liniștirea, să învingă toate greutățile și să lupte pînă la capăt pentru îndeplinirea sarcinei de onoare a eliberării Taiwanului și a apărării păcii în întreaga lume.

Ciu En-lai a primit delegația partidului laburist englez

PEKIN 16 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 15 august, Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat al Republicii Populare Chineze, a primit delegația partidului laburist englez. Ciu En-lai a dat un prînz în cinstea membrilor delegației.

La prînz au luat parte: C. Attlee, E. Bevan, E. Summerskill, W. Burke, M. Phillips, S. Watson, H. Earnshaw și G. Franklin.

Din partea chineză, la prînz au luat parte Huan Ian-pei și Den Siao-pin, locțiitori ai premierului Consiliului Administrativ de Stat; Cian Han-fu, locțiitorul ministrului Afacerilor Externe; E Ciciuan, ministrul Comerțului Exterior; Cian Si-jo, președintele Institutului Popular chinez pentru relațiile cu străinătatea; Ciou Ken-șen și Țian Tuan-șen, vicepreședinți ai Institutului; Huan Sian, șeful secției pentru țările Europei occidentale și țările Africei din Ministerul Afacerilor Externe.

Incheierea lucrărilor Sesiunii Consiliului F. M. T. D.

PEKIN 16 (Agerpres). — TASS transmite: In seara zilei de 15 august, a avut loc ședința de închidere a Sesiunii Consiliului Federației Mondiale a Tineretului Democrat.

Președintele Comisiei financiare a dat citire dării de seamă asupra gestiunii financiare a secretariatului F.M.T.D.. Bernini, președintele Federației, a prezentat raportul Comisiei de lucru asupra primului punct de pe ordinea de zi — mișcarea tineretului din țările coloniale și dependente. Pe marginea primului punct de pe ordinea de zi — a spus el, au luat cuvîntul peste 60 vorbitori. Larga dezbatere a acestei probleme la sesiunea Consiliului F.M.T.D., a spus Bernini, va contribui fără îndoială la consolidarea prieteniei, solidarității și înțelegerii reciproce între tineretul din toate țările lumii.

Cu mare însuflețire participanții la sesiune au adoptat apelul Consiliului F.M.T.D. către tinerii și tinerele din toate țările, rezoluția cu privire la participarea F.M.T.D. și a organizațiilor afiliate la ea, la pregătirea întîlnirii internaționale a tineretului sătesc, rezoluția cu privire la desfășurarea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, precum și textul declarației Consiliului F.M.T.D. în legătură cu acordurile de la Geneva cu privire la încetarea operațiunilor militare în Indochina.

In rezoluția cu privire la participarea F.M.T.D. la pregătirea întîlnirii internaționale a tineretului sătesc se spune că una din sarcinile F.M.T.D. în această muncă este consolidarea pe toate căile a unității tineretului în lupta pentru drepturile lui, pentru pace și independență națională.

Consiliul F.M.T.D. se adresează organizațiilor internaționale, naționale și locale de tineret, organizațiilor politice, sindicale cooperatiste, religioase, culturale, sportive, studențești și altor organizații chemîndu-le să participe activ la pregătirea întîlnirii tineretului sătesc.

In rezoluția cu privire la desfășurarea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, Consiliul F.M.T.D. cheamă întregul tineret fără deosebire de vederi politice, convingeri religioase, stare socială, naționalitate și rasă, să participe activ la pregătirea acestei grandioase sărbători tradiționale a tinerei generații și să-și trimită reprezentanții.

Consiliul își exprimă convingerea că cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților va deveni o puternică manifestare a prieteniei și a voinței de pace a întregii generații.

La ședința de închidere a sesiunii, Consiliul F.M.T.D. a primit în rîndurile Federației Mondiale a Tineretului Democrat 24 organizații de tineret din 17 țări.

★

PEKIN 16 (Agerpres). China Nouă transmite: La 16 august, Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat, a oferit o recepție în cinstea delegaților la sesiunea Consiliului Federației Mondiale a Tineretului Democrat. La recepție au luat parte delegații la sesiune, membri ai Consiliului Administrativ de Stat, conducători și reprezentanți ai organizațiilor de tineret din China, reprezentanți ai vieții publice din Capitală.

In numele Guvernului Central Popular al R. P. Chineze, premierul Ciu En-lai a salutat pe participanții la sesiune arătînd că hotărîrile sesiunii reprezintă o contribuție importantă la cauza păcii.

Cu privire la vizita în S. U. A. a unui grup de redactori ai ziarelor studențești și de tineret din U.R.S.S.

MOSCOVA 15 (Agerpres). TASS transmite: După cum s-a mai anunțat în presă, grupul de redactori ai ziarelor studențești americane care a vizitat Uniunea Sovietică în anii 1953-1954 a invitat pe redactorii ziarelor studențești și de tineret din Uniunea Sovietică să viziteze S.U.A. în luna august a.c., pentru a cunoaște viața tineretului american și condițiile lui de învățămînt și de trai. Redactorii ziarelor studențești sovietice au acceptat această invitație.

La 21 iulie a.c. organizațiile sovietice corespunzătoare au solicitat ambasada S.U.A. din Moscova să acorde vize de intrare în S.U.A. unui mic grup de redactori ai ziarelor studențești și de tineret. Pînă în prezent nu s-au putut însă obține vizele. In loc să elibereze vize, ambasada S.U.A. din Moscova a comunicat la 7 august că Departamentul de stat a hotărît ca problema vizelor pentru studenții sovietici „să fie examinată cînd condițiile vor fi mai favorabile“ invocînd faptul că în prezent, din cauza vacanțelor de vară, în S.U.A. ar fi „puțini studenți organizați“ și, pe lîngă aceasta, „activitatea în rîndurile tineretului“ ar fi „neînsemnată“.

Un astfel de răspuns al Departamentului de stat nu lasă nici o îndoială că vizita în S.U.A. a redactorilor de la ziarele studențești și de tineret sovietice este amînată de Departamentul de stat pentru un timp nedeterminat, deoarece, probabil, au fost întîmpinate piedici din partea unor cercuri influente americane, care au interes ca vizita studenților sovietici în S.U.A., în scopul cunoașterii vieții tineretului american, să nu aibe loc.

ALEXANDRU TOMA

Duminică 15 august a.c. a încetat din viață unul din cei mai de seamă poeți al R.P.R., Laureat al premiului de Stat, academicianul Alexandru Toma.

Născut la 11 februarie 1875 în Urziceni A. Toma a absolvit liceul la Ploești și a studiat literele și filozofia la Universitatea din București.

Vreme de aproape 30 de ani A. Toma a fost profesor de liceu la Ploești, apoi la București, insuflînd elevilor săi dragostea pentru literatura înaintată, pentru progres social.



Incă de la începutul activității sale A. Toma a fost puternic influențat de mișcarea muncitorească al cărei militant devotat a fost pînă la sfîrșitul vieții.

Educat de cercul din jurul revistei „Contemporanul“, el a fost continuatorul tradiției literare realiste, reprezentată prin Eminescu, Coșbuc, Vlahuță, și al spiritului poeziei populare romînești.

Una din primele sale poezii publicată în 1896 în „Lumea Nouă“ organ al Partidului social-democrat al muncitorilor din Romînia, „Trăiască Comuna!“ este o creație în care înfierînd pe asupritorii poporului, scriitorul vestește cu înflăcărare vremi fericite. In același spirit progresist sînt create și alte poezii din această perioadă ca „In așteptare“, „Secerișuri sfinte“ și altele.

Mărețele evenimente din Octombrie 1917, lupta purtată de oamenii muncii din țara noastră în perioada dintre cele două războaie, au avut un puternic răsunet în poezia lui A. Toma. El scrie poezii realiste, pline de vigoare și frumusețe artistică, pătrunse de crez în popor, în puterea sa creatoare. Poezii ca „Acesta e cîntecul pîinii amare“, „Sună toaca judecății“ (1939) ș.a., constituie viguroase acte de acuzare împotriva regimului burghezo-moșieresc. Ele rămîn ca pilde de poezie în care patosul revoluționar e exprimat într-o înaltă formă artistică.

In anii războiului criminal împotriva Uniunii Sovietice poetul A. Toma a dat glas în versurile lui înaripate hotărîrii nestrămutate a oamenilor muncii de a zdrobi jugul fascist și de a-și cuceri libertatea, a slăvit armatele sovietice eliberatoare.

După eliberare, poetul A. Toma, cu toată vîrsta înaintată a cîntat în versuri avîntate victoriile construirii socialismului, lupta popoarelor pentru pace, a creat versuri care au pătruns adînc în mase, a înfățișat artistic luminoasele perspective ce se deschid în fața poporului stăpîn pe propria lui soartă, a militat pentru triumful realismului socialist în literatură.

O înaltă apreciere și-au cîștigat măiestrele sale traduceri din poeți ai literaturii universale; el a fost dintre primii care au tradus creațiile poeților sovietici.

Membru devotat al Partidului, încă din vremea ilegalității, A. Toma a desfășurat neobosit pînă în ultimii ani ai vieții sale o largă activitate obștească. El a fost directorul general al Editurii de Stat pentru Literatură și Artă, membru al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii, A. Toma a acordat întotdeauna o mare atenție tinerilor scriitori. Poeții tineri învață de la Toma să fie exigenți față de propriile lor creații atît în ce privește fondul de idei cît și în ce privește forma artistică.

Pentru meritele sale, acad. A. Toma a fost distins cu Ordinul „Steaua Republicii“ cl. 1, Ordinul Muncii cl. I-a, Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist“, Medalia „A 5-a aniversare a Republicii Populare Romîne“, Medalia „10 ani de la înființarea primelor unități ale Armatei Populare Romîne“. In anul 1951 a fost distins cu Premiul de Stat cl. I-a pentru volumul „Cîntul vieții“.

A. Toma a lăsat opere de mare preț, iubite și stimate de popor. Poezia sa realistă, profund patriotică, și de un înalt nivel artistic, face parte din patrimoniul literaturii noastre, unde stă cu cinste alături de cele mai însemnate realizări.

Prin moartea poetului academician Alexandru Toma, pierdem unul din cei mai de valoare scriitori ai noștri, un creator animat de dragoste față de poporul nostru, un înflăcărat luptător pentru viitorul fericit al patriei.

Constantin I. Parhon, Traian Săvulescu, Mihail Sadoveanu, Maria Banuș, Mihai Beniuc, Petre Constantinescu-Iași, Radu Cernătescu, Constanța Crăciun, Mihail Davidoglu, Dan Deșliu, Petru Dumitriu, Eugen Frunză, Gala Galaction, V. Em. Galan, Hajdu Zoltan, Nestor Ignat, Eugen Jebeleanu, Barbu Lăzăreanu, Ilie Murgulescu, Ștefan S. Nicolau, Emil Petrovici, Camil Petrescu, Cezar Petrescu, Veronica Porumbacu, Nicolae Profiri, Leonte Răutu, Mihail Roșianu, Mihail Roller, Zaharia Stancu, Simion Stoilov, Traian Șelmaru, Cicerone Theodorescu, Ștefan Vencov, Ion Vitner.

Din partea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne, anunță cu adîncă durere moartea tovarășului A. Toma — unul dintre poeții cei mai de seamă ai Republicii Populare Romîne, laureat al Premiului de Stat, membru activ al Academiei R.P.R., vechi și devotat luptător pentru cauza poporului muncitor.

Din partea Prezidiului Academiei Republicii Populare Romîne

Prezidiul Academiei Republicii Populare Romîne anunță cu profundă durere moartea cunoscutului și mult prețuitului poet A. Toma, membru activ al Academiei Republicii Populare Romîne, laureat al Premiului de Stat, militant de frunte pentru înflorirea culturii pusă în slujba poporului muncitor.

Din partea Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

Comitetul de conducere al Uniunii Scriitorilor din Republica Populară Romînă, anunță cu adîncă mîhnire moartea iubitului poet, academician A. Toma, laureat al Premiului de Stat, membru al Comitetului de conducere al Uniunii, înflăcărat cîntăreț timp de multe decenii al luptei și victoriilor poporului nostru muncitor.

★

Consiliul de miniștri a hotărît următoarele:

1. In orașul Ploești unde A. Toma a funcționat cîteva decenii ca profesor de liceu, școala medie de 10 ani (fostul Liceu de fete) va purta numele „A. Toma“.
2. Strada Lînăriei din București va căpăta denumirea str. „A. Toma“.
3. Se va acorda o pensie viageră văduvei academicianului A. Toma.

★

Pentru organizarea funeraliilor academicianului Alexandru Toma, s-a constituit o comisie formată din:

Acad. N. Profiri, vicepreședinte al Academiei R.P.R.
Acad. Șt. Vencov.
Acad. P. Constantinescu-Iași.
M. Beniuc, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R.
E. Frunză, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R.
Nestor Ignat, publicist.

★

Comisia pentru organizarea funeraliilor acad. poet A. Toma, comunică:

Pentru a-și lua rămas bun de la tovarășul A. Toma, oamenii muncii, de știință, litere și artă au acces în sala de ședințe a Academiei R.P.R. în ziua de 17 august a. c. de la ora 10 pînă la ora 12 a. m.

Cortegiul va porni la ora 12,30 de la sediul Academiei R.P.R. din Calea Victoriei 125.

Incinerarea tov. A. Toma va avea loc marți 17 august a. c., ora 13,30.

Pentru continua îmbunătățire a relațiilor dintre popoarele U. R. S. S. și Angliei

DOMNULUI MORRISON, președintele Camerei Comunelor,
LORDULUI SIMONDS, lordul-cancelar al Camerei Lorzilor

Londra, Marea Britanie

Din dorința de a contribui la îmbunătățirea continuă a relațiilor dintre popoarele Uniunii Sovietice și Marii Britanii, Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste are onoarea de a invita o delegație a membrilor celor două Camere ale parlamentului englez să viziteze Uniunea Sovietică.

V-am fi recunoscători dacă ne-ați înștiința despre acceptarea invitației noastre și despre data convenabilă pentru sosirea delegației dvs. în U.R.S.S.

Președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S., A. VOLKOV.
Președintele Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. LAȚIS

DOMNULUI VOLKOV, președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem.
DOMNULUI LAȚIS, președintele Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem.

Moscova

Sînt extrem de recunoscător pentru amabila dvs. invitație de a trimite o delegație parlamentară în Uniunea Sovietică. In numele membrilor Camerei Comunelor sînt fericit să accept invitația. Propun ca această călătorie să aibă loc la sfîrșitul lui septembrie sau la începutul lui octombrie.

MORRISON, președintele Camerei Comunelor

Președintelui Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem, VOLKOV.
Președintelui Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem, LAȚIS.

Moscova

Sînt extrem de recunoscător pentru amabila dvs. invitație de a trimite o delegație parlamentară în Uniunea Sovietică.

In numele membrilor Camerei Lorzilor sînt fericit să accept invitația. Propun ca această călătorie să aibă loc la sfîrșitul lui septembrie, sau la începutul lui octombrie.

SIMONDS, lord-cancelar al Camerei Lorzilor.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.01.03. Secția scrisori Tel. Nr. 7.50.01. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin“ — Piața Scînteii